

**ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΣΕ ΘΕΡΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ**

της

Κουβαρντά Κατερίνας

Μεταπτυχιακή διατριβή που υποβάλλεται στο καθηγητικό σώμα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Άσκηση και Ποιότητα Ζωής» των Τμημάτων Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Δημοκρίτειου Παν/μίου Θράκης και του Παν/μίου Θεσσαλίας στην κατεύθυνση «Φυσική Δραστηριότητα και Αθλητική Αναψυχή».

Τρίκαλα

2010

Εγκεκριμένο από το καθηγητικό σώμα:

1^{ος} Επιβλέπων: Κουθούρης Χαρίλαος, Επίκουρος Καθηγητής

2^{ος} Επιβλέπων: Αλεξανδρής Κωνσταντίνος, Επίκουρος Καθηγητής

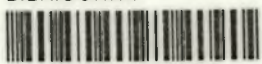
3^{ος} Επιβλέπων: Χατζηγεωργιάδης Αντώνιος, Επίκουρος Καθηγητής

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 10043/1
Ημερ. Εισ.: 30/11/2011
Δωρεά: Συγγραφέα
Ταξιθετικός Κωδικός: Δ
796.545
ΚΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000107790

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Κουβαρντά Κατερίνα. Διερεύνηση παραγόντων συμμετοχής
Ελλήνων προσκόπων σε θερινές κατασκηνώσεις
(Με την επίβλεψη του κ. Χαρίλαου Κουθούρη, Επίκουρου Καθηγητή)

Η παρούσα έρευνα διερεύνησε τη σχέση μεταξύ της ‘συχνότητας συμμετοχής’ των Ελλήνων προσκόπων σε θερινές κατασκηνώσεις και της ‘εμπλοκής’ τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής. Τα πολλαπλά οφέλη της συμμετοχής των ατόμων σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής, είναι γνωστά, ευρέως αποδεκτά και επιδιωκόμενα στη σωστή διαπαιδαγώγηση των νέων (Ζαφειρούδη, 2008). Δείγμα της έρευνας αποτελέσαν 188 Έλληνες πρόσκοποι κατασκηνωτές (N=188) από το δήμο της Κηφισιάς του λεκανοπεδίου Αττικής. Για την αξιολόγηση της έννοιας της ‘εμπλοκής’ χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο των Kyle & συνεργατών (2003), μετά από τροποποίησή του στην ελληνική γλώσσα (Θεοδωράκης και συν, 2009). Ο βαθμός αξιοπιστίας του οργάνου μέτρησης (18 θέματα) ελέγχθηκε επιτυχώς (Cronbach’s $\alpha = .77$). Τα αποτελέσματα της ανάλυσης διακύμανσης ανέδειξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές ($F=10.7, p<.001$) στα περισσότερα εκ των θεμάτων της εμπλοκής. Οι μεγαλύτερες στατιστικά διαφορές μεταξύ όλων των υπό-ομάδων διαφορετικής συχνότητας συμμετοχής, εντοπίστηκαν στο θέμα «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με εκφράζει». Ερευνήθηκαν επίσης οι διαφορές μεταξύ φύλου και ηλικίας, σχετικά με την εμπλοκή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής και συμμετοχής σε προσκοπικές κατασκηνώσεις. Σχετικά με τα δυο αυτά δημογραφικά χαρακτηριστικά σημειώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές. Τα αποτελέσματα βρίσκονται στην ίδια κατεύθυνση με αποτελέσματα άλλων συναφών ερευνών. Συμπερασματικά, η έρευνα υποστηρίζει ότι η συμμετοχή ατόμων σε προσκοπικές κατασκηνώσεις ενισχύει την διάθεση των νέων για εμπλοκή σε δράσεις /εκδηλώσεις υπαίθριας αναψυχής.

Λέξεις κλειδιά: εμπλοκή, υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής, εθελοντικές οργανώσεις

ABSTRACT

Kouvarda Katerina. Frequency of participation at boy scout summer camps and involvement in outdoor recreation activities.

(Under the supervision of Charilaos Kouthouris, Associate Professor).

The present research examined the relation between the “frequency of participation” of Greeks boy-scouts at summer camps and their “involvement” in outdoor recreation activities. The multiple profits of people’s participation at outdoor recreation activities are proved, widely acceptable and aspired in the right breeding of young persons (Zafeiroudi, 2008). The sample of the research consisted of 188 Greek boy-scout campers (N=188), coming from the municipality of Kifissia, in the basin of Attica. In order to evaluate the concept of “involvement”, the questionnaire of Kyle (2003) was used, after its modification in the Greek language (Theodorakis, 2009). The degree of reliability of the measurement gauge (18 subjects) was successfully tested (Cronbach's $\alpha = .77$). The results of the analysis of variance elected important statistical differences ($F=10.7$, $p<.001$) in most of the subjects of involvement. The greatest differences between all the subgroups of different frequency of participation were noticed in the issue: “My participation at outdoor recreation activities expresses myself”. The differences between sex and age were also examined, regarding boy-scouts’ involvement in outdoor recreation activities and their participation at boy-scout camps. As far as the above two demographic characteristics are concerned, several statistically important differences were noticed. The results of the research are similar with results of other relevant researches. In conclusion, the research endorses that people’s participation at boy-scout camps reinforces young persons’ disposal for involvement in outdoor recreation activities.

Key words: involvement, outdoor recreation activities, voluntary organizations.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ευχαριστίες

Ιδιαίτερα θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου, κ. Χαρίλαο Κουθούρη για την πολύτιμη καθοδήγηση του καθώς και τις σημαντικές συμβουλές του καθ' όλη τη διάρκεια συγγραφής αυτής της εργασίας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους γονείς μου που είναι πάντα δίπλα μου, με εμπυχώνουν και συμβάλουν με το δικό τους τρόπο στην ολοκλήρωση των σπουδών μου.

Επίσης ευχαριστώ θερμά τον Ιπποκράτη Παγιασλή που ήταν κάθε στιγμή δίπλα μου και συντέλεσε σημαντικά στην ολοκλήρωση της μεταπτυχιακής μου διατριβής.

Ευχαριστώ την φίλη και συνάδελφο Βασιλική Παλτόγλου για την στήριξη και την συμπαράσταση της στην διάρκεια εγγραφής αυτής της έρευνας.

Τέλος ευχαριστώ όλα τα παιδιά από το σύστημα προσκόπων Κηφισίας για το ενδιαφέρον που έδειξαν σχετικά με την συμπλήρωση των ερωτηματολογίων για τη διεξαγωγή της έρευνας.

Αφιερωμένη στον Ιπποκράτη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	ii
ABSTRACT	iii
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	ivv
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	v
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ	viii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ	ix
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ	ix
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
Σημασία της έρευνας	3
Σκοπός της έρευνας	3
Υποθέσεις	3
Λειτουργικοί ορισμοί.....	4
Οριοθετήσεις της έρευνας.....	5
Περιορισμοί της έρευνας	6
Βασικές προϋποθέσεις της έρευνας.....	6
II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.....	7
Η έννοια της εμπλοκής	7
Το πολυδιάστατο μοντέλο μέτρησης της εμπλοκής	9
Προτάσεις που παρουσιάστηκαν από ερευνητές σχετικά με την εμπλοκή του ατόμου σε δραστηριότητες αναψυχής	10
Το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων.....	13
Ο Προσκοπισμός είναι...ένας Κώδικας Ζωής.....	16
Κίνητρα συμμετοχής σε κατασκηνώσεις	18
Παιδικές θερινές κατασκηνώσεις περιπέτειας στην Ελλάδα	18
Κίνητρα συμμετοχής.....	19
Παρακίνηση για την συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες.....	19
Παρακίνηση για τη συμμετοχή σε δραστηριότητες αναψυχής.....	21
Κίνητρα συμμετοχής σε παιδικές κατασκηνώσεις – Οφέλη από συμμετοχή.....	23
III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ.....	26
Δείγμα	26
Όργανα μέτρησης	26

Διαδικασία Συλλογής Δεδομένων.....	28
Στατιστική επεξεργασία.....	28
Σχεδιασμός της έρευνας.....	29
IV. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	30
Περιγραφική στατιστική	30
Διαφορές ως προς το φύλο.....	33
Διαφορές ως προς την ηλικία.....	38
Διαφορές ως προς τη συχνότητα συμμετοχής	45
V. ΣΥΖΗΤΗΣΗ	56
VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	59
Προτάσεις για μελλοντική έρευνα	59
VII. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	61
VIII. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	69
Ερωτηματολόγιο	69

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1. Ανάλυση εγκυρότητας.....	28
--	----

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1. Περιγραφική Στατιστική	33
Σχήμα 2. Εμπλοκή σε Υ.Δ.Α ανάλογα με το φύλο.....	37
Σχήμα 3. Εμπλοκή σε Υ.Δ.Α ανάλογα με την ηλικία.....	44
Σχήμα 4. Εμπλοκή σε Υ.Δ.Α ανάλογα με την συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνώσεις.....	51

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

Υ.Δ.Α Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής

Σ.Ε.Π Σώμα Ελλήνων Προσκόπων

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΩΝ ΣΕ ΘΕΡΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Από τις αρχές της δεκαετίας του '80 η έννοια της εμπλοκής σε δραστηριότητες αναψυχής αποτελεί δημοφιλές αντικείμενο μελέτης μεταξύ των ερευνητών της συμπεριφοράς καταναλωτών, αφού αποτελεί μία σημαντική μεταβλητή στη διαδικασία επεξεργασίας πληροφοριών σχετικές με τα προϊόντα και στη λήψη απόφασης για την αγορά τους. Τα τελευταία χρόνια η έννοια της εμπλοκής έχει προσελκύσει το ενδιαφέρον των ερευνητών και από το χώρο της αναψυχής και του αθλητισμού με αποτέλεσμα ένας πολύ μεγάλος αριθμός μελετών να δημοσιευθεί στη διεθνή βιβλιογραφία. Προσπαθώντας να κατανοήσουν τη συμπεριφορά των συμμετεχόντων σε δραστηριότητες αναψυχής, οι ερευνητές του χώρου αυτού συμπεριέλαβαν την εμπλοκή σε θεωρητικά και εμπειρικά μοντέλα, εξετάζοντας τη σχέση της με άλλες σημαντικές για τη διερεύνηση της συμπεριφοράς έννοιες όπως η παρακίνηση, η ψυχολογική δέσμευση, η αντίσταση στην αλλαγή δραστηριότητας, η σύνδεση με το χώρο άσκησης / αναψυχής και η αφοσίωση πελατών (Iwasaki & Havitz, 2004; Iwasaki & Havitz, 1998; Kyle, Graefe, Manning, & Bacon, 2004; Kyle, Graefe, Manning, & Bacon, 2003).

Οι βασικοί λόγοι συμμετοχής κάποιου σε δραστηριότητες είναι το ενδιαφέρον για αυτές, που για τον καθένα είναι διαφορετικό. Τα παραπάνω χαρακτηριστικά αποτελούν και τις πιο βασικές διαστάσεις των δραστηριοτήτων αναψυχής. Έρευνες του McIntyre και Pigram (1992) «συλλαμβάνουν» την έννοια της εμπλοκής σε δραστηριότητες αναψυχής να αποτελείται από διαστάσεις όπως έλξη, αυτοέκφραση και συμβολή στον τρόπο ζωής.

Στην λογοτεχνία κοινωνικής ψυχολογίας η έννοια της εμπλοκής παρουσιάστηκε αρχικά από τον Allport (1943) και τον Sherif και Cantril (1947). Μέχρι σήμερα έχει μελετηθεί εκτενέστερα στην καταναλωτική συμπεριφορά. Σύμφωνα με την έρευνα του Allport (1943) και των Sherif και Cantril (1947), οι περισσότεροι ορισμοί για την εμπλοκή στην κοινωνική ψυχολογία, στην καταναλωτική συμπεριφορά και στον ελεύθερο χρόνο έχουν επικεντρωθεί μεταξύ του αντικειμένου όπου εξετάζουν αντίστοιχα οι παραπάνω επιστήμες και της άποψης που έχει ένα άτομο για τον εαυτό του. Αυτοί οι ορισμοί εντούτοις προσεγγίζουν την εμπλοκή με διαφορετικούς τρόπους.

Η εμπλοκή στην αναψυχή δημιούργησε νέες αντιλήψεις στην έρευνα βοηθώντας να εξηγηθούν ιδιαίτερες πτυχές της συμπεριφοράς των ατόμων που εμπλέκονται σε δραστηριότητες αναψυχής (Wiley, Shaw & Havitz, 2000). Η αξία της έννοιας της εμπλοκής στην έρευνα για την αναψυχή προχωρά πέρα από την διάθεση του ατόμου για συμμετοχή, αναφορικά με δραστηριότητες αναψυχής έως την πραγματική συμμετοχή. Η αξία της εμπλοκής ερευνά ακόμα τη σχέση της εξεταζόμενης δραστηριότητας αναψυχής αναφορικά με τη γενικότερη αντίληψη του ατόμου για τη ζωή του. Αναπτύσσοντας μία σχετική κλίμακα προκειμένου να καταγράψουν και να αξιολογήσουν την έννοια της εμπλοκής ως προς μία δραστηριότητα, οι ερευνητές υποστήριξαν ότι οι συμμετέχοντες μπορεί να εμφανίζουν υψηλά επίπεδα εμπλοκής σε δραστηριότητες αναψυχής, ανεξάρτητα, από την διάρκεια και τη συχνότητα της συμμετοχής τους σε αυτές τις δραστηριότητες (Backman & Crompton, 1991). Αν αντιληφθούμε την συναισθηματική σύνδεση και τη σημασία αυτών των δραστηριοτήτων για το κάθε άτομο ξεχωριστά, τότε μπορούμε να εξηγήσουμε τις επιλογές τους για την αναψυχή και την διαδικασία λήψης απόφασης συμμετοχής τους σχετικά με αυτή τη δραστηριότητα.

Η έννοια της εμπλοκής σε προγράμματα αναψυχής έχει ευρέως χρησιμοποιηθεί σε πρόσφατες έρευνες εξετάζοντας ανάλογα μοντέλα για τη λήψη απόφασης συμμετοχής σε δράσεις αναψυχής (Kyle et al., 2003;2004). Σύμφωνα με τον Rotchild (1984) η εμπλοκή είναι «μία μη καθορισμένη αόριστη κατάσταση παρακίνησης ή ενδιαφέροντος προς μία δραστηριότητα αναψυχής ή προς ένα προϊόν συνδεδεμένο με την αναψυχή». Ο Kim και Scott(1997) υποστήριξαν ότι αυτός ο ορισμός αναφέρεται στη κοινωνικό-ψυχολογική εμπλοκή με συμπεριφοριστική διάσταση όπου ο χρόνος που καταναλώνεται αφορά είτε την ίδια την δραστηριότητα είτε την συχνότητα συμμετοχής σε αυτήν.

Η μέτρηση της εμπλοκής: Όσον αφορά στη μέτρηση της εμπλοκής, ένας πολύ μεγάλος αριθμός ερωτηματολογίων έχει δημοσιευθεί στη διεθνή βιβλιογραφία. Για αυτό το σκοπό οι ερευνητές έχουν χρησιμοποιήσει τόσο μονοδιάστατες (Bloch, Sherrell, & Ridgeway, 1986; Zaichowsky, 1985), όσο και πολυδιάστατες κλίμακες (Laurent & Kapferer, 1985; McIntyre & Pigram,1992). Αν και δεν υπάρχει ομοφωνία μεταξύ των ερευνητών για τον καταλληλότερο τρόπο μέτρησης της εμπλοκής, τα τελευταία χρόνια η συντριπτική πλειοψηφία των ερευνητών χρησιμοποιεί πολυδιάστατα μοντέλα μέτρησης της έννοιας στο χώρο της αναψυχής (Havitz & Dimanche,1997; 1999; Kyle et al., 2003).

Οι πολυδιάστατες κλίμακες προσφέρουν περισσότερες πληροφορίες στους ερευνητές, αφού περιγράφουν πληρέστερα την έννοια της εμπλοκής με αποτέλεσμα να υπερτερούν σε εγκυρότητα περιεχομένου από τις μονοδιάστατες κλίμακες. Επίσης,

παρουσιάζοντας ολοκληρωμένα το προφίλ εμπλοκής των συμμετεχόντων και όχι ένα μόνο σκορ, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη αποτελεσματικότερων τεχνικών τμηματοποίησης και προώθησης των υπηρεσιών αναψυχής από τα διοικητικά στελέχη (Havitz & Dimanche, 1997; 1999).

Σημασία της έρευνας

Η παρούσα έρευνα είχε ως κίνητρο την διερεύνηση της έννοιας της εμπλοκής των ελλήνων προσκόπων και συγκεκριμένα των προσκόπων του συστήματος Κηφισιάς σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής. Η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας μας έδειξε ότι πολλοί ερευνητές έχουν ασχοληθεί με την έννοια της εμπλοκής και την συχνότητα συμμετοχής καθώς και με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά φύλο και ηλικία όπου γίνεται λόγος και στη συγκεκριμένη έρευνα. Στόχος της έρευνας ήταν να μελετηθούν τα θέματα εκείνα της εμπλοκής που κάνουν τους προσκόπους να εμπλέκονται με υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής και να συμμετέχουν σε κατασκηνώσεις.

Σκοπός της έρευνας

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να εξετάσει τους παράγοντες που κάνουν τους Έλληνες προσκόπους να συμμετέχουν σε θερινές κατασκηνώσεις και την διαφοροποίηση των παραγόντων αυτών λόγω δημογραφικών τους διαφορών. Στην συγκεκριμένη έρευνα λαμβάνεται ως παράγοντας συμμετοχής η έννοια της «εμπλοκής». Η έννοια της ‘εμπλοκής’ προς την κατασκηνωτική συμμετοχή, των Ελλήνων προσκόπων, εξετάζεται και ως προς την συχνότητα με την οποία συμμετέχουν σε αντίστοιχες υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής.

Υποθέσεις

Ερευνητικές υποθέσεις. α) Ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές προσκοπικές κατασκηνώσεις θα σημειώσει μεγαλύτερες τιμές στα αγόρια κατασκηνωτές σε σχέση με τα κορίτσια Έλληνες πρόσκοποι κατασκηνωτές
β) Ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές προσκοπικές κατασκηνώσεις θα σημειώσει μεγαλύτερες τιμές σε συμμετέχοντες με μεγαλύτερη ηλικία σε σχέση με συμμετέχοντες μικρότερης ηλικίας.
γ) Ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές προσκοπικές κατασκηνώσεις είναι σε αντιστοιχία με την αύξηση συχνότητας συμμετοχής των κατασκηνωτών.

Μηδενικές Υποθέσεις. α) Ο παράγοντας «εμπλοκή» σε Θερινές Κατασκηνώσεις δεν διαφοροποιείται λόγω του διαφορετικού φύλου συμμετεχόντων Ελλήνων Προσκόπων
 β) Ο παράγοντας «εμπλοκή» σε Θερινές Κατασκηνώσεις δεν διαφοροποιείται λόγω της διαφορετικής ηλικιακής ομάδας συμμετεχόντων Ελλήνων Προσκόπων
 γ) Ο παράγοντας «εμπλοκή» σε Θερινές Κατασκηνώσεις δεν διαφοροποιείται λόγω της διαφορετικής συχνότητας συμμετοχής Ελλήνων Προσκόπων

Λειτουργικοί ορισμοί

Αναψυχή. Ο ελεύθερος χρόνος ενός ατόμου, όσον αφορά την εργασία και άλλες υποχρεώσεις, που χρησιμοποιείται κατά βούληση ανάλογα με την επιθυμία του.

Αθλητική αναψυχή. Το μέσο βελτίωσης του πνεύματος, διάπλασης χαρακτήρα, ανάπτυξης δεξιοτήτων, βελτίωσης της υγείας ή της ψυχικής ικανότητας, αύξησης της παραγωγικότητας ή της ψυχικής διάθεσης των εργατών και εκπλήρωση άλλων επιθυμητών στόχων. Συνδέεται δε περισσότερο με την αναζωογόνηση ή την ξεκούραση του ατόμου (Αυθίνος, 1998).

Υπαίθρια Αναψυχή. Περιλαμβάνει οποιαδήποτε δραστηριότητα, περιβαλλοντική, αθλητική, αναψυχής, κοινωνικής ευαισθητοποίησης, υπό μορφή απλής εμπειρίας ή σχεδιασμένου προγράμματος, που διενεργείται ή αποκτιέται σε ελεύθερο φυσικό περιβάλλον, με αποδέκτη των εμπειριών της συμμετοχής σε δράσεις υπαίθριας αναψυχής τον άνθρωπο και αποδέκτη των συνεπειών των εκδηλώσεων το περιβάλλον (Κουθούρης, 2009).

Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής. Οποιοσδήποτε ανθρώπινες δράσεις γίνονται σε φυσικό περιβάλλον, ενώ αποκλείονται εκείνες οι δραστηριότητες α) που απαιτούν μηχανική υποστήριξη(μηχανοκίνητος αθλητισμός ή β) επιβάλλουν τη συμμετοχή άλλων έμβιων όντων και γ) συνειδητά ή ασυνείδητα διαταράσσουν ή αλλοιώνουν το περιβάλλον όπου υλοποιούνται. (Κουθούρης, 2009).

Εμπλοκή (involvement). Εμπλοκή σε μια δραστηριότητα αναψυχής είναι «μία μη καθορισμένη κατάσταση παρακίνησης, διέγερσης, ή ενδιαφέροντος για μία συγκεκριμένη δραστηριότητα αναψυχής, ή κάποιου σχετικού προϊόντος αναψυχής, η οποία προκαλείται από ένα συγκεκριμένο ερέθισμα ή κατάσταση που δραστηριοποιεί το άτομο» (Havitz &

Dimanche 1999; Havitz & Dimanche, 1997) . Σύμφωνα με τους Havitz και συν., (1993); McIntyre, (1989) και Schuett, (1993), πρώτον η εμπλοκή είναι μία στάση που έχει διάρκεια, μπορεί όμως να τροποποιηθεί κατά την διάρκεια ζωής του ατόμου, από εσωτερικούς ή εξωγενείς παράγοντες. Έτσι η χρησιμοποίηση του όρου υπονοεί ότι το ενδιαφέρον ή το κίνητρο για μια δραστηριότητα αναψυχής τελικά είναι σημαντικό για το άτομο. Δεύτερον, η εμπλοκή σήμερα δεν αποτελεί μια μονοδιάστατη έννοια , αλλά αντιθέτως είναι μια έννοια πολυδιάστατη. Σύμφωνα με τους Dimanche, Havitz και Howard, (1991) καθώς και Havitz και Dimanche,(1997) η εμπλοκή δεν αποτελεί μονοδιάστατη έννοια αλλά αντιθέτως είναι μια έννοια πολυδιάστατη.

Χαρακτηρίζεται από τρεις διαστάσεις, έλξη, αυτό-έκφραση και ουσιαστικότητα:

Έλξη προς την δραστηριότητα (attraction). Βασιζόμενοι στην μελέτη τους για τις δραστηριότητες της κατασκηνώσης και τις δραστηριότητες ρίσκου , οι McIntyre και Pigram (1992), εισηγήθηκαν ότι η έλξη θα έπρεπε να αποτελεί έναν συνδυασμό σπουδαιότητας και ευχαρίστησης.

Αυτό-έκφραση του μέσα από τη δραστηριότητα (self - expression): Η αυτό-έκφραση (self-expression) σύμφωνα με τους Laurent και Kapferer (1985) αναφέρεται στην αυτό-απεικόνιση ή την εντύπωση που έχει κανείς για τον εαυτό του, την οποία θα ήθελε να μεταφέρει στους άλλους κατά την διάρκεια συμμετοχής του σε δραστηριότητες αναψυχής.

Ουσιαστικότητα της δραστηριότητας για το άτομο (self – expression): , η τρίτη διάσταση της εμπλοκής προτεινόμενη από τους McIntyre και Pigram (1992), αναφέρεται στην ουσιαστικότητα μιας συγκεκριμένης δραστηριότητας αναψυχής σε αντιστοιχία με το γενικότερο τρόπο ζωής του ατόμου. Μια δραστηριότητα μπορεί επίσης να θεωρηθεί ουσιαστική όταν οι υπόλοιπες δραστηριότητες της ζωής ενός ατόμου είναι οργανωμένες γύρω από αυτήν

Οριοθετήσεις της έρευνας

Στην έρευνα αυτή έλαβαν μέρος 188 άτομα τα οποία ανήκουν στο σώμα ελλήνων προσκόπων Κηφισιάς. Τα άτομα αυτά θα έπρεπε να έχουν λάβει μέρος τουλάχιστον μία φορά σε θερινές κατασκηνώσεις και να έχουν συμμετάσχει σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής. Η συλλογή των δεδομένων έγινε μετά την επιστροφή των προσκόπων από την θερινή τους κατασκηνωση δηλαδή τον μήνα Σεπτέμβριο 2009.

Περιορισμοί της έρευνας

Το δείγμα αποτέλεσαν πρόσκοποι από την περιοχή της Κηφισιάς, συνεπώς τα αποτελέσματα δεν μπορούν να αντικατοπτρίζουν ολόκληρο των πληθυσμό των ελλήνων προσκόπων. Η κατανόηση των ερωτήσεων δεν γνωρίζουμε αν έγινε από όλους τους συμμετέχοντες. Η ειλικρίνεια στις απαντήσεις δεν είμαστε σίγουροι αν υπήρχε από όλους τους συμμετέχοντες και τέλος, τα αποτελέσματα συλλέχθηκαν μετά από συμμετοχή σε κατασκήνωση η οποία οργανώθηκε την θερινή περίοδο και όχι την χειμερινή. Όμως πολλά από τα άτομα λαμβάνουν μέρος και σε χειμερινές κατασκηνώσεις και δραστηριότητες.

Βασικές προϋποθέσεις της έρευνας

Βασική προϋπόθεση για την διεξαγωγή της έρευνας ήταν οι συμμετέχοντες στις δραστηριότητες να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο πρόθυμα και με ειλικρίνεια. Επίσης η συλλογή των ερωτηματολογίων έγινε από τον ίδιο τον ερευνητή και έτσι δόθηκαν και οι διευκρινήσεις που ζητήθηκαν στους ερωτηθέντες κατά τη διάρκεια των απαντήσεων.

II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η έννοια της εμπλοκής

Σε γενικές γραμμές και για αρκετά χρόνια στο παρελθόν, πάρα πολλοί μελετητές έχουν προσπαθήσει να αναλύσουν τη σχέση μεταξύ εμπλοκής σε δραστηριότητες αναψυχής και σύνδεσης του ατόμου με την τοποθεσία αναψυχής. Κάθε ομάδα μελετητών έχει δώσει τις δικές της διαστάσεις στη σχέση αυτή. Οι έρευνες αυτές του παρελθόντος δίνουν εγγυημένα προοπτικές για να προχωρήσει περαιτέρω η μελέτη και ανάπτυξη αυτής της σχέσης. Οι μελέτες αυτές έχουν δείξει ότι άλλα πολύ σημαντικά στοιχεία που επηρεάζουν την εμπλοκή στις δραστηριότητες αναψυχής και τον δεσμό που αναπτύσσει ο εμπλεκόμενος με την τοποθεσία, είναι η συχνότητα και η ένταση της δραστηριότητας. Η παραπάνω άποψη της έρευνας συμβαδίζει και με προηγούμενες έρευνες όπως (Havitz & Dimanche 1997; 1999)

Πρόσφατες έρευνες έχουν εξετάσει την εμπλοκή σε σχέση με διάφορες καταστάσεις συμπεριφοράς. Επίσης η εμπλοκή είναι συνδεδεμένη με την συναισθηματική επαφή σε σχέση με έναν τουριστικό προορισμό (Kyle, et al., 2003) με τη δέσμευση (Iwasaki & Havitz, 2004) αλλά και με την αφοσίωση (Havitz & Dimanche, 1990; Kyle, et al., 2004). Έτσι η έννοια αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία για τους managers και τους διοργανωτές υπαίθριων δραστηριοτήτων. Η «εμπλοκή» αναφέρεται τόσο στη συμπεριφορά όσο και στη σημασία που έχει για τον άνθρωπο η ενασχόληση του με συγκεκριμένες δραστηριότητες αναψυχής. Βασισμένοι στο μοντέλο που πρότειναν ο Kyle και συν. (2003; 2004) καθώς και οι McIntyre και Pigram (1992), υποστήριξαν την «τριδιάστατη» προσέγγιση της εμπλοκής. Την «έλξη προς τη δραστηριότητα» (attraction), την «αυτοέκφραση μέσα από τη δραστηριότητα» (self-expression) και την «κεντρικότητα της δραστηριότητας για το άτομο» (centrality). Σύμφωνα με τους Dimanche, και συν. (1991) και Havitz και Dimanche (1997), οι τρεις διαστάσεις, η έλξη, η αυτό-έκφραση και η κεντρικότητα, έχουν εμφανιστεί για να εφαρμοστούν και να μετρηθούν στις δραστηριότητες αναψυχής.

Όσον αφορά στη λήψη μιας απόφασης, οι Iwasaki και Havitz (2004), υποστήριξαν ότι η εμπλοκή μπορεί να επηρεαστεί από διάφορους κοινωνικούς παράγοντες όπως το

κοινωνικό πλαίσιο και οι κοινωνικές σχέσεις ή από προσωπικούς παράγοντες όπως οι προσωπικές ανάγκες, τα εσωτερικά κίνητρα και οι διαπροσωπικές σχέσεις. Προσπάθεια εμπειρικής απόδειξης για τη σχέση μεταξύ των παραπάνω παραγόντων στην ανάπτυξη ισχυρής εμπλοκής σε προγράμματα αναψυχής επιχείρησαν οι Iwasaki και Havitz (2004). Η εμπλοκή και η αφοσίωση είναι δύο έννοιες άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους (Siegnethaler & Lam's 1992). Συσχέτιση μεταξύ των δύο εννοιών της εμπλοκής και της αφοσίωσης διέκριναν στις έρευνες τους και οι Backman και Crompton (1991). Τη στενή σχέση ανάμεσα στην εμπλοκή των ατόμων σε μια δραστηριότητα αναψυχής και στην αφομοίωση τους σε ένα συγκεκριμένο χώρο αναψυχής, πρότειναν στο θεωρητικό τους μοντέλο οι Iwasaki και Havitz (1998). Σύμφωνα με τη προτεινόμενη θεωρία ο αφοσιωμένος πελάτης σε μια δραστηριότητα αναψυχής αναπτύσσει ψυχολογική δέσμευση σε ένα πρόγραμμα αναψυχής. Η εμπλοκή και η αφοσίωση μπορούν ακόμα να συμβάλλουν στην πρόβλεψη διαφορετικών μέτρων αφοσίωσης όπως διάρκεια, συχνότητα και ένταση (Park 1996).

Το θεωρητικό υπόβαθρο και ο τρόπος μέτρησης της έννοιας της εμπλοκής στην αναψυχή βασίστηκε σε θεωρίες και μοντέλα μέτρησης από το χώρο της συμπεριφοράς καταναλωτών (Havitz & Dimanche, 1997). Σύμφωνα με τον Kyle και συν.(2004) ο εννοιολογικός προσδιορισμός της εμπλοκής στην αναψυχή σχετίζεται με την έννοια της «προσωπικής σχετικότητας», που αρχικά αναφέρθηκε από τους Celci και Olson (1988) στο χώρο της συμπεριφοράς καταναλωτών.

Για τους τελευταίους, μία δραστηριότητα αποκτά «σχετικότητα», όταν το άτομο θεωρεί ότι σχετίζεται με τον εαυτό του και είναι σημαντική για την επίτευξη προσωπικών του στόχων. Επίπεδα εμπλοκής με μία δραστηριότητα αναψυχής δημιουργούνται όταν οι στόχοι, οι αξίες και τα ενδιαφέροντα του ατόμου συμπίπτουν με τα χαρακτηριστικά της δραστηριότητας αναψυχής (Kyle et al., 2004b). Οι Celsi και Olson (1988) επίσης ανέφεραν ότι όταν «σχετικές» με το άτομο πληροφορίες ενεργοποιηθούν στη μνήμη τότε το άτομο βρίσκεται σε μία κατάσταση παρακίνησης που συχνά οδηγεί σε συγκεκριμένες συμπεριφορές σε (π.χ., τη συμμετοχή του σε συγκεκριμένες δραστηριότητες αναψυχής). Η σημασία της παρακίνησης στην εμπλοκή με δραστηριότητες αναψυχής εμφανίζεται και σε ένα ευρέως αποδεκτό ορισμό που παρουσιάστηκε από τους Havitz και Dimanche (1999). Σύμφωνα με τους παραπάνω ερευνητές η εμπλοκή στην αναψυχή ορίζεται ως «μία μη παρατηρούμενη κατάσταση παρακίνησης, διέγερσης, ή ενδιαφέροντος για μία συγκεκριμένη δραστηριότητα αναψυχής, η οποία προκαλείται από ένα συγκεκριμένο ερέθισμα ή κατάσταση που δραστηριοποιεί το άτομο».

Η εμπλοκή με μία δραστηριότητα, όπως τουλάχιστον εννοιολογικά προσδιορίστηκε παραπάνω, παραμένει σταθερή στο χρόνο και προϋποθέτει το συνεχές ενδιαφέρον του καταναλωτή για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα αναψυχής (Havitz & Howard, 1995). Η έννοια αυτή αναφέρεται συχνά στη βιβλιογραφία και ως διαρκής εμπλοκή και είναι διαφορετική από την έννοια της περιστασιακής εμπλοκής (Havitz & Mannell, 2005; Richins & Bloch, 1986). Η περιστασιακή εμπλοκή είναι περισσότερο προσωρινή και τα επίπεδα εμπλοκής στην περίπτωση αυτή ενεργοποιούνται για μία συγκεκριμένη, ειδική κατάσταση για την οποία το άτομο πρέπει να λάβει μία απόφαση (Havitz & Howard, 1995; Petty & Cacioppo, 1981). Μετά το αποτέλεσμα της απόφασης, τα υψηλά επίπεδα εμπλοκής δεν συνεχίζουν απαραίτητα να υφίστανται (Σιώμκος, 2002).

Το πολυδιάστατο μοντέλο μέτρησης της εμπλοκής

Το πρώτο πολυδιάστατο μοντέλο μέτρησης της εμπλοκής (Consumer Involvement Profiles CIP) παρουσιάστηκε από τους Laurent και Karferer (1985) στο χώρο της συμπεριφοράς καταναλωτών. Σύμφωνα με αυτό, η έννοια της εμπλοκής προσδιορίζεται από πέντε διαστάσεις: ενδιαφέρον, ευχαρίστηση, συμβολική αξία, πιθανότητα κινδύνου και σημαντικότητα κινδύνου. Το CIP προσέλκυσε το ενδιαφέρον των ερευνητών της αναψυχής που το προσάρμοσαν και το χρησιμοποίησαν σε μία σειρά από δραστηριότητες και χώρους αναψυχής και αθλητισμού (Dimanche et al. 1991; Gahwiler & Havitz, 1998; Havitz et al., 1993; Iwasaki & Havitz, 2004; Kerstetter & Kovich, 1997; Park, 1996; Wiley, Shaw & Havitz, 2000). Όμως, οι δύο διαστάσεις του μοντέλου που σχετίζονται με τον κίνδυνο, εμφάνισαν προβλήματα εγκυρότητας και αξιοπιστίας στην εφαρμογή τους στην αναψυχή (Havitz & Dimanche, 1997). Σε αρκετές περιπτώσεις τα σχετικά με τον κίνδυνο ερωτήματα παρουσίαζαν φορτίσεις σε περισσότερους από έναν παράγοντες, ή είχαν χαμηλή εσωτερική συνοχή μεταξύ τους (Dimanche et al., 1991; Havitz & Howard, 1995; Kerstetter & Kovich, 1997; Kyle, Kerstetter, & Guadagnolo, 1999). Τέλος οι Havitz και Dimanche (1997) μελετώντας 41 δημοσιευμένες εργασίες σχετικές με την εμπλοκή στην αναψυχή ανέφεραν, ότι στο 40% περίπου αυτών οι διαστάσεις διαφόρων μοντέλων που αναφέρονται στον κίνδυνο εμφάνισαν προβλήματα αξιοπιστίας. Βασιζόμενοι στο μοντέλο των Laurent και Karferer (1985) και στα αποτελέσματα από την εφαρμογή του στην αναψυχή, οι McIntyre και Pigram (1992) προσδιόρισαν την εμπλοκή στην αναψυχή ως έννοια που αποτελείται από τρεις διαστάσεις: ελκυστικότητα, κεντρικότητα και αυτοέκφραση. Η ελκυστικότητα αναφέρεται στο βαθμό σημαντικότητας της

δραστηριότητας για το άτομο και της ευχαρίστησης που προκύπτει από τη συμμετοχή του σε αυτή.

Η αυτοέκφραση είναι η επιβεβαίωση της ταυτότητας του ατόμου που προκύπτει από τη συμμετοχή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα αναψυχής, όπως και η αντίληψη που θέλει να έχουν οι άλλοι για αυτόν/ή με τη συμμετοχή του στη συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Η κεντρικότητα, αναφέρεται στον κεντρικό ρόλο που έχει η δραστηριότητα αναψυχής στον τρόπο ζωής του ατόμου. Ο προσδιορισμός της εμπλοκής ως έννοια τριών διαστάσεων είναι ο δημοφιλέστερος μεταξύ των ερευνητών στην αναψυχή και έχει χρησιμοποιηθεί σε ένα μεγάλο αριθμό ερευνών στη διεθνή βιβλιογραφία (Dimanche, et al., 1991; Gahwiler & Havitz, 1998; Iwasaki & Havitz, 2004; Kyle, et al., 2004b; Kyle, et al., 2004a; Kyle, et al., 2003; Kyle & Mowen, 2005; Wiley, et al., 2000).

Τέλος η μελέτη παρέχει μια υποστήριξη για τον ισχυρισμό ότι η εμπλοκή στην αναψυχή μπορεί να είναι επηρεασμένη από τις κοινωνικές ιδεολογίες για το φύλο-καταλληλότητα των ιδιαίτερων δραστηριοτήτων καθώς επίσης και από τα μεμονωμένα ενδιαφέροντα και τις προτιμήσεις των ατόμων. Το κοινωνικό πλαίσιο των ανθρώπων μπορεί να έχει επιπτώσεις όχι μόνο στα ποσοστά συμμετοχής στην αναψυχή αλλά και στην προσωπική σχέση του ατόμου με τον ελεύθερο χρόνο.

Προτάσεις που παρουσιάστηκαν από ερευνητές σχετικά με την εμπλοκή του ατόμου σε δραστηριότητες αναψυχής

α) Οι μορφές έρευνας συμπεριφορών στον τουρισμό και στην αναψυχή συνδέονται θετικά με τα αποτελέσματα συμμετοχής των ατόμων. Σε γενικές γραμμές υπάρχουν ισχυρές αποδείξεις για την ύπαρξη της σχέσης μεταξύ συμμετοχής και έρευνας συμπεριφοράς. Οι αποδείξεις αυτές προκύπτουν από μελέτες των Celsi και Olson(1988), Kerstetter και Kovich(1997), Perdue(1993) και Venkatraman(1998). Παρ όλα αυτά υπήρχε και η μελέτη του Reid(1992) που έφερε στην επιφάνεια διαφορούμενη υποστήριξη για την πρόταση. Το ίδιο συνέβη και με την μελέτη του Hammer(1997).

β) Η ικανότητα της διαφοροποίησης μεταξύ εγκαταστάσεων εξοπλισμού και προορισμού αναψυχής συνδέεται θετικά με τα αποτελέσματα συμμετοχής των ατόμων. Παρ ότι η πρόταση έχει υποστηριχθεί πολύ έντονα από πολλές μελέτες είναι εμφανές ότι είναι υπέρ απλοποιημένη. Σε πολλές έρευνες όπως των: Bloch(1993), Chan και Misra(1990) και Venkatraman (1998), για την πρόταση αυτή αποδείχτηκε ότι το επίπεδο

της συμμετοχής επηρεάζεται θετικά από ηγετικές απόψεις, γεγονός που αποκαλύπτει ότι η ικανότητα κάποιου να διαφοροποιεί προϊόντα και υπηρεσίες αυξάνεται ανάλογα με το επίπεδο της συμμετοχής του στην αναψυχή. Επιπλέον ο Gahwiler και Havitz(1998) ότι τα άτομα που δηλώνουν μεγάλα επίπεδα εμπλοκής σε συγκεκριμένη δραστηριότητα (π. χ αερόμπικ, τρέξιμο) τείνουν να βρίσκονται και σε υψηλά επίπεδα ψυχολογικής δέσμευσης σε επιλεγμένους προμηθευτές υπηρεσιών. Υπάρχουν όμως και έρευνες που έχουν έρθει σε αντίθεση με την πρόταση, όπως αυτή του Schuett (1995).

γ) Τα αποτελέσματα συμμετοχής των ατόμων συνδέονται θετικά με τη συχνότητα συμμετοχής ταξιδιού και αγορών. Η πρόταση αυτή έχει ελεγχθεί πολύ διεξοδικά και έχει τις ισχυρές αποδείξεις. Οι έρευνες του McIntyre (1989) του Norman (1991) και του Venkatraman (1998) και πολλών άλλων έδειξαν ότι τα επίπεδα συμμετοχής στην αναψυχή έχουν θετική συσχέτιση με την τάση του ανθρώπου να ταξιδεύει για διακοπές. Επιπλέον το επίπεδο συμμετοχής αποτελεί έναν «προφήτη» για τη συνέχιση ή την διακοπή μια δραστηριότητας (ιδιαίτερα για δραστηριότητες γκολφ και τένις). Παρόλη την ισχυρή υποστήριξη αυτής της πρότασης είναι γεγονός ότι οι σχέσεις μεταξύ εμπλοκής και συμμετοχής είναι πολύ πολύπλοκες.

δ) Το πλήθος των επιλογών που αφορούν την ενημέρωση των συμμετεχόντων που συνδέεται θετικά με τα αποτελέσματα συμμετοχής των ατόμων. Η πρόταση αυτή έχει περιορισμένη υποστήριξη. Οι πιο πειστικές αποδείξεις έχουν δοθεί από τους Celsi και Olson (1988) που ανακάλυψαν ότι η διαρκής συμμετοχή στο τένις σχετίζεται θετικά με τη γνώμη που έχει ο συμμετέχοντας για την δραστηριότητα, για τον εξοπλισμό της και για τα προϊόντα που σχετίζονται με αυτήν.

ε) Άτομα με υψηλά αποτελέσματα συμμετοχής έχουν μικρό φάσμα ρεαλιστικών επιλογών σε σχέση με το φάσμα όλων των επιλογών που υπάρχουν. Οι έρευνες εδώ έχουν δώσει μέτρια υποστήριξη στην πρόταση. Για παράδειγμα αποδείχθηκε ότι η σημασία του εξοπλισμού συνδέεται θετικά με μια ηγετική άποψη όσον αφορά στο τρέξιμο. Παρόλα αυτά δεν ήταν ξεκάθαρο αν η ηγετική άποψη υποδήλωνε ένα περιορισμένο εύρος αποδοχής. Οι McIntyre και Pigram(1992) έκαναν επίσης έρευνες που υποστήριζαν μερικώς την παρούσα πρόταση αλλά υπήρχαν και άλλοι όπως ο Raid(1992) του οποίου η μελέτη ήρθε σε αντίθεση με αυτήν.

στ) Αρχάριοι με υψηλά αποτελέσματα συμμετοχής τείνουν στην «λαχτάρα» για υπερβολικές αγορές. Παρότι αυτή η πρόταση δεν έχει ελεγχθεί άμεσα από τότε που διατυπώθηκε έχουν συλλεχθεί ορισμένα δεδομένα. Μολονότι η βασική έρευνα του Reid (1992) απέδειξε ότι τα επίπεδα εμπλοκής της πλειοψηφίας ατόμων που συμμετείχαν

πρώτη φορά ήταν υψηλά, δεν αποδείχτηκε ότι οι τάσεις κατανάλωσης και αγορών των παραπάνω ατόμων επηρεάστηκαν περισσότερο απ' ό,τι αυτές των ατόμων που δεν ήταν αρχάριοι.

ζ) Η συμμετοχή στην αναψυχή και στον τουρισμό έχει διακυμάνσεις ανάλογα με τις εποχές. Η υπόθεση στην οποία βασίζεται η πρόταση αυτή είναι η εξής: Εάν η συμμετοχή στην αναψυχή είναι όντως προσανατολισμένη στο «εγώ» τότε τα αποτελέσματα της συμμετοχής θα πρέπει να παραμένουν σταθερά στο χρόνο. Οι Havitz και Howard(1995) εξέτασαν τη συμμετοχή ατόμων σε τρεις δραστηριότητες αναψυχής και συνέδεσαν τα προϊόντα χρησιμοποιώντας την προσέγγιση ερευνητικού καταλόγου. Τα αποτελέσματα της συμμετοχής όσον αφορά την έλξη από την δραστηριότητα και το ρίσκο από αυτήν, ήταν σταθερά στις διάφορες εποχές.

η) Η συμμετοχή στην αναψυχή και στον τουρισμό έχει διακυμάνσεις ανάλογα με την αναζήτηση την αγορά και την ανάμνηση της εμπειρίας. Δεν έχουν πραγματοποιηθεί μελέτες για να προσδιοριστεί ο σκοπός της τεκμηρίωσης αυτής της πρότασης. Κάποια διάσπαρτα δεδομένα έχουν δείξει ότι για παράδειγμα, το επίπεδο συμμετοχής στο τένις επηρεάστηκε θετικά από διαφημιστικό υλικό (εκτυπωμένα φυλλάδια) σχετικό με το άθλημα. Απαιτείται οπωσδήποτε μελλοντική έρευνα για την πρόταση αυτή έτσι ώστε να διασαφηνιστεί η σχέση μεταξύ περιστασιακής και διαρκούς συμμετοχής.

θ) Η συμμετοχή στην αναψυχή και στον τουρισμό έχει διακυμάνσεις καθ' όλη την διάρκεια ζωής του ανθρώπου. Περιορισμένη είναι η τεκμηρίωση και για αυτήν την πρόταση καθώς δεν υπάρχουν δεδομένα ερευνών. Παρόλα αυτά έχουν βρεθεί θετικές συσχετίσεις μεταξύ της συμμετοχής σε δραστηριότητες αναψυχής και της διάρκειας της συμμετοχής. Εν κατακλείδι μπορούμε να πούμε ότι οι ερευνητές δεν έχουν συλλέξει τα απαραίτητα δεδομένα ώστε να έχουμε σαφείς απαντήσεις που αφορούν τη συμμετοχή στην πάροδο του χρόνου.

ι) Άτομα με υψηλά αποτελέσματα συμμετοχής θα ανταποκριθούν καλύτερα σε «πειστικά» έντυπα διαφήμισης. Η σημαντικότερη έρευνα του Celsi και Olson(1988) που αφορούσε το τένις και τον εξοπλισμό του αναφέρει ότι τα επίπεδα της διαρκούς συμμετοχής συνδέονται θετικά και με την γνώμη που έχουν οι συμμετέχοντες για τα προϊόντα αλλά και με το πλήθος των προϊόντων που σχετίζονται με το τένις.

κ) Τα αποτελέσματα συμμετοχής των ατόμων μπορούν να προβλεφθούν με βάση τα κοινωνικά και δημογραφικά χαρακτηριστικά. Είναι πραγματικά δύσκολο να διερευνηθούν τέτοιου είδους συσχετίσεις που αποτυπώνει η παραπάνω πρόταση και υπάρχουν δυο βασικά προβλήματα για να φτάσουμε σε ασφαλή συμπεράσματα πάνω σ'

αυτό. Το πρώτο πρόβλημα είναι η παραπλανητικότητα του να συγκρίνεις δυο ή περισσότερες ομάδες ανθρώπων από το να διερευνήσεις σε βάθος τα χαρακτηριστικά μια μόνο ομάδας ανθρώπων. Το δεύτερο πρόβλημα είναι οι περιορισμοί στο μέγεθος του δείγματος που σχετίζονται με δημογραφικές μεταβλητές της έρευνας για την αναψυχή, οι οποίοι έχουν συχνά οδηγήσει σε αποκλίσεις μέσα στην ομάδα (π. χ δείγμα που περιέχει «ελεύθερους», είναι χωρισμένοι; Είναι σε διάσταση; Είναι χήρες; Δεν έχουν παντρευτεί ποτέ;). Συνοπτικά οι σχέσεις μεταξύ δημογραφικών μεταβλητών και συμμετοχής δεν είναι επαρκώς αποσαφηνισμένες.

Το σώμα Ελλήνων προσκόπων

Ο μεγαλύτερος και παλαιότερος εθελοντικός οργανισμός στη χώρα μας που σχετίζεται με την υπαίθρια αναψυχή. Το σώμα Ελλήνων προσκόπων (Σ.Ε.Π) συστήθηκε στην Ελλάδα το 1910. Εδρεύει στην Αθήνα, αποτελεί ίδρυμα ιδιωτικού δικαίου, έχει χαρακτήρα κοινωφελή, μη κερδοσκοπικό και εποπτεύεται από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Σκοπός του Σ.Ε.Π. είναι η παροχή εξωσχολικής αγωγής σε Ελληνόπουλα με την εφαρμογή του προσκοπικού συστήματος, το οποίο συνίσταται στη διάπλαση ηθικού χαρακτήρα και την προσφορά φυσικής αγωγής, κυρίως, με την ομαδική δράση, τη ζωή στην ύπαιθρο και το παιχνίδι, μέσα στα πλαίσια διαπαιδαγώγησης και μόρφωσης της νεολαίας που ορίζονται από το σύνταγμα και τους νόμους. Ο προσκοπισμός είναι μια κίνηση εν κινήσει. Εξελίσσεται και προσαρμόζεται παντού σύμφωνα με τις τοπικές συνθήκες, υπηρετώντας τις τοπικές ανάγκες.

Ο προσκοπισμός είναι μία εθελοντική, μη κομματική, παιδαγωγική κίνηση για νέους ανθρώπους, είναι ανοικτός σε όλους, ανεξάρτητα από φυλή ή θρήσκευμα, σύμφωνα με το σκοπό, τις αρχές και τη μέθοδο που συνέλαβε ο ιδρυτής του Robert Baden-Powell. Είναι μια ευκαιρία να βοηθήσουν τους νέους. Ένας τρόπος για τη βελτίωση της κατανόησης μεταξύ των γενεών. Υπηρετώντας, οι ενήλικοι βαθμοφόροι αποκτούν πολύτιμη κατάρτιση και εμπειρία πετυχαίνοντας έτσι την ατομική τους βελτίωση. Ο προσκοπισμός δεν πρέπει να εκπροσωπεί, ούτε και εκπροσωπεί κανένα πολιτικό κόμμα ή οργάνωση. Εν τούτοις, οι πρόσκοποι ενθαρρύνονται να συμβάλλουν εποικοδομητικά στην πρόοδο της κοινότητας, της κοινωνίας και της χώρας τους. Ο προσκοπισμός συμπληρώνει το σχολείο και την οικογένεια, καλύπτοντας ανάγκες που δεν αντιμετωπίζονται από αυτά. Αναπτύσσει την αυτογνωσία, την ανάγκη της εξερεύνησης και της ανακάλυψης, τη θέληση για μάθηση. Οι πρόσκοποι ανακαλύπτουν τον κόσμο πέρα από τις σχολικές

αίθουσες, υποκινώντας τις ικανότητές τους για μάθηση και μεταλαμπαδεύοντας αυτή τη μάθηση σε άλλους. Μέσα από τη διασκέδαση, ο προσκοπισμός πετυχαίνει το σκοπό του να βοηθήσει τους νέους να αναπτυχθούν σωματικά, πνευματικά, κοινωνικά και ηθικά.

Έχει ως σκοπό να συμβάλλει στην ορθή διαπαιδαγώγηση και ανάπτυξη των νέων, ώστε:

α) να αξιοποιήσουν πλήρως τις σωματικές, διανοητικές, κοινωνικές και πνευματικές τους ικανότητες ως άτομα και

β) να ενταχθούν ομαλά στην κοινωνία ως υπεύθυνοι πολίτες και ως μέλη των τοπικών, εθνικών και διεθνών κοινοτήτων τους.

Χρησιμοποιεί ως πηγές των αρχών και της παιδαγωγικής μεθόδου που ακολουθεί

α) το Χριστιανισμό,

β) τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους (Πλάτωνα, Αριστοτέλη), και

γ) τους Ευρωπαίους φιλοσόφους (Decrolly, Dewey, Ferriere, Froebel, Montessori, Rousseau, Pestalozzi, κ.α.).

Ο προσκοπισμός βασίζεται σε τρεις γενικές αρχές, που αντιπροσωπεύουν τους θεμελιώδεις νόμους και το πιστεύω του. Αυτά αναφέρονται ως : α) το καθήκον προς το Θεό, β) το καθήκον προς το συνάνθρωπο, την κοινωνία, την πατρίδα και γ) το καθήκον προς τον ίδιο τον εαυτό μας

Για την επίτευξη του σκοπού του προσκοπισμού χρησιμοποιείται μια συγκεκριμένη μέθοδος. Πρόκειται για ένα σύστημα προοδευτικής εκπαίδευσης, ένα σύστημα σταδιακής αυτοεκπαίδευσης, μέσω:

α) Της υπόσχεσης και του νόμου. Πέρα από τις αρχές που εκφράζουν, η υπόσχεση και ο νόμος ως συστατικά της προσκοπικής μεθόδου, εκφράζουν ένα συγκεκριμένο κώδικα συμπεριφοράς τον οποίο δεσμεύεται να ακολουθεί κάθε μέλος της κίνησης. Οι ηθικές αξίες που περιγράφονται στο νόμο και την υπόσχεση, σε συνδυασμό με τη δέσμευση του κάθε προσκόπου να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την τήρησή τους, αποτελούν ένα ισχυρό συστατικό για την ανάπτυξη των νέων.

β) Της εκμάθησης μέσα από την πράξη. Η συνεχής "ενεργός εκπαίδευση" ή "εκπαίδευση μέσω της πράξης" είναι βασικό συστατικό του προσκοπικού προγράμματος. Η μάθηση πρέπει να έρχεται μέσα από την παρατήρηση, τον πειραματισμό και την

προσωπική δράση. Είναι η ενεργός συμμετοχή, μαζί με άλλους. Δουλεύοντας σε μικρές ομάδες - στις ενωμοτίες, για την ανάπτυξη των ηγετικών ικανοτήτων, των ομαδικών δεξιοτήτων και της ατομικής ευθύνης. Με προγράμματα που υποκινούν - προοδευτικές δραστηριότητες βασισμένες στα ενδιαφέροντα των νέων ανθρώπων. Δραστηριότητες σε επαφή με τη φύση, ένα πλούσιο μαθησιακό περιβάλλον όπου η απλότητα, η δημιουργικότητα και η ανακάλυψη συνδυάζονται από κοινού για να δώσουν την περιπέτεια και την πρόκληση.

γ) Της συμμετοχής σε μικρές ομάδες. Η συμμετοχή αυτή περιλαμβάνει, υπό την καθοδήγηση των ενηλίκων, προοδευτική ανακάλυψη και αποδοχή υπευθυνότητας και εκπαίδευση για αυτοδιοίκηση με σκοπό την ανάπτυξη του χαρακτήρα και την απόκτηση ικανοτήτων, αυτοπεποίθησης και αξιοπιστίας, ώστε το άτομο να μπορεί να συνεργάζεται, αλλά και να ηγείται.

δ) Των προοδευτικών και ελκυστικών προγραμμάτων με διάφορες δραστηριότητες, βασισμένες στα ενδιαφέροντα των συμμετεχόντων. Τα προγράμματα αυτά περιλαμβάνουν παιχνίδια, χρήσιμες ικανότητες και προσφορά στην κοινωνία. Πραγματοποιούνται κατά ένα μεγάλο μέρος στο, η οποία θεωρείται το ιδανικό πλαίσιο για τις προσκοπικές δραστηριότητες. Μέσα από αυτά τα προγράμματα υλοποιούνται τα προηγούμενα 3 συστατικά της προσκοπικής μεθόδου.

Αποστολή του προσκοπισμού είναι να συνεισφέρει στην εκπαίδευση των νέων, μέσω ενός συστήματος αξιών βασισμένου στην προσκοπική υπόσχεση και νόμο, να βοηθήσει στην οικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου, όπου οι άνθρωποι ολοκληρώνονται σαν άτομα και διαδραματίζουν έναν εποικοδομητικό ρόλο στην κοινωνία. (Durban 1999).

Η προσκοπική μέθοδος διαπαιδαγώγησης είναι ο τρόπος τον οποίο χρησιμοποιεί ο προσκοπισμός για να επιτύχει τους εκπαιδευτικούς του σκοπούς. Η μέθοδος αυτή είναι ενιαία για όλους τους κλάδους, βασίζεται στην αυτοεκπαίδευση, την προοδευτικότητα, την αυτενέργεια.

Τα βασικά συστατικά της είναι επτά αλληλένδετα στοιχεία τα οποία συνθέτουν την προσκοπική μέθοδο διαπαιδαγώγησης:

- α) Ο νόμος και η υπόσχεση, που εισάγουν ένα πλαίσιο ηθικών αρχών.
- β) Η μάθηση μέσα από την πράξη
- γ) Η δράση σε μικρές ομάδες
- δ) Το συμβολικό πλαίσιο, που δημιουργεί το ιδιότυπο προσκοπικό περιβάλλον και αναπτύσσει το προσκοπικό πνεύμα

- ε) Το προοδευτικό σύστημα ατομικής προόδου
- στ) Η φύση και η ζωή στη φύση
- ζ) Η υποστήριξη των ενηλίκων και το προσωπικό παράδειγμα.

Ο προσκοπισμός είναι...ένας κώδικας ζωής

Η πνευματική διάσταση μια δέσμευση για αναζήτηση της πνευματικής αξίας της ζωής πέρα από τον υλικό κόσμο.

Η κοινωνική διάσταση συμμετοχή στην ανάπτυξη της κοινωνίας, σεβασμός της αξιοπρέπειας των άλλων και της ακεραιότητας του φυσικού κόσμου. Προώθηση της τοπικής, εθνικής και διεθνούς ειρήνης, κατανόησης και συνεργασίας. Η προσωπική διάσταση η ανάπτυξη του αισθήματος της προσωπικής ευθύνης και η υποκίνηση της επιθυμίας για υπεύθυνη αυτο- έκφραση.

Οι πρόσκοποι ασχολούνται με την αντιμετώπιση πραγματικών αναγκών, ασχολούνται ενεργά με μεγάλο αριθμό ζητημάτων που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες στις οποίες ζουν. Οι πρόσκοποι εργάζονται με άλλους στις κοινότητες, για την επιδίωξη κοινών σκοπών. Εργάζονται με φίλους, γείτονες, κοινοτικούς ηγέτες και άλλες οργανώσεις. Πολλοί πρόσκοποι εργάζονται σε προγράμματα διμερούς συνεργασίας μεταξύ αναπτυσσόμενων και βιομηχανικών χωρών.

Τα προγράμματα και οι δραστηριότητες του προσκοπισμού αποσκοπούν ειδικότερα στην ανάπτυξη και διάδοση των ελληνικών πολιτιστικών αξιών στον εσωτερικό και το διεθνή χώρο, την προστασία του περιβάλλοντος και τη δημιουργία περιβαλλοντικής συνείδησης, καθώς και στη σωματική αγωγή και άθληση.

Η προσκοπική μέθοδος περιλαμβάνει, ειδικότερα, τη δημιουργία και την παροχή ευκαιριών αυτοεκπαίδευσης για τους προσκόπους, τη μάθηση στην πράξη, την ομαδική δράση, την ζωή στην ύπαιθρο, το παιχνίδι, το προσωπικό παράδειγμα των βαθμοφόρων και τα προοδευτικά προγράμματα δράσεων, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην ανάπτυξη των ψυχικών, πνευματικών, κοινωνικών και φυσικών ικανοτήτων των νέων, ώστε να καταστούν χρήσιμοι και υπεύθυνοι πολίτες με επίγνωση της ευρύτερης αποστολής τους ως μέλη της τοπικής, εθνικής και διεθνούς κοινότητας.

Το Σ.Ε.Π. συνεργάζεται στενά με την παγκόσμια οργάνωση της προσκοπικής κίνησης και το παγκόσμιο προσκοπικό γραφείο, των οποίων στηρίζει τις προσπάθειες και δραστηριότητες για την προαγωγή του προσκοπισμού και της συναδέλφωσης των νέων σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν αναγνωρισμένες προσκοπικές οργανώσεις σε περισσότερες από 150 χώρες του κόσμου. Ο προσκοπισμός δε σταμάτησε ποτέ να αναπτύσσεται, από την

ίδρυσή του το 1907. Σήμερα έχει περισσότερα από 25 εκατομμύρια μέλη, αγόρια και κορίτσια. Ο προσκοπισμός διπλασίασε τα μέλη του μέσα στα τελευταία 20 χρόνια. μεγάλο μέρος αυτής της αύξησης προήλθε από τις αναπτυσσόμενες χώρες. Τα μέλη του Σ.Ε.Π αριθμούν σήμερα τα 2.000.000 σε όλη την Ελλάδα, Το Σ.Ε.Π., για την πραγματοποίηση του σκοπού, απευθύνεται σε αγόρια και κορίτσια που κατατάσσονται σε τμήματα, ανάλογα με την ηλικία τους:

α) Αγγέλες για παιδιά ηλικίας 7-11 ετών, κλάδου λυκόπουλων

β) Ομάδες για παιδιά ηλικίας 11-15 ετών, κλάδου προσκόπων και οδηγών(κορίτσια)

γ) Κοινότητες ή ομίλους για εφήβους 11-18 ετών, κλάδου ανιχνευτών(μεικτά τμήματα).

Τα τμήματα ειδικεύονται σε συνθήκες και περιβάλλον διαφορετικό, νερό ή αέρα, λαμβάνοντας αντίστοιχα ονόματα όπως: Ναυτοπρόσκοποι, Αεροπρόσκοποι, Δασοπρόσκοποι. Το σύστημα αποτελεί την αυτοδιοικούμενη προσκοπική μονάδα που εκπροσωπεί το προσκοπικό περιβάλλον όπου κάθε παιδί από το αντίστοιχο τμήμα συμμετέχει σε όλες τις εκδηλώσεις και προγράμματα, αποκτώντας βιώματα και εμπειρίες της προσκοπικής ζωής. Υπεύθυνος για κάθε σύστημα είναι ο αρχηγός συστήματος και υπεύθυνος κάθε τμήματος ο αρχηγός τμήματος που έχει ως βοηθούς και συνεργάτες τους υπαρχηγούς τμήματος.

Για την εύρυθμη λειτουργία του Σ.Ε.Π. και με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου η χώρα διαιρείται διοικητικά σε εφορείες περιοχών, περιφερειακές και τοπικές εφορείες. Εφορείες δημιουργούνται και στις περιοχές του απόδημου Ελληνισμού.

Το Σ.Ε.Π προσφέρει την ευκαιρία στη νεολαία της χώρας μας, για την εθελοντική εμπλοκή κάθε ενδιαφερόμενου παιδιού σε δράσεις και προγράμματα που αποβλέπουν: στην κοινωνικοποίηση, την εκμάθηση δεξιοτήτων απαραίτητων για την αυτόνομη λειτουργία του ατόμου στην κοινωνία (αυτενέργεια, αυτοπειθαρχία, σεβασμός στους άλλους κτλ.). Συνδέει κάθε δράση του με το υπαίθριο περιβάλλον (εκδρομές, κατασκηνώσεις, πλεύσεις με βάρκες), εμπνέοντας την αγάπη των προσκόπων για προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Σήμερα, αποτελεί τη μακροβιότερη και, ίσως, τη μοναδική οργάνωση εθελοντικής φύσης στη χώρα μας, που έχει ως κέντρο της τη διαπαιδαγώγηση της νεολαίας και την επαφή με το φυσικό περιβάλλον μέσω των προγραμμάτων της. (Κουθούρης 2009).

Κίνητρα συμμετοχής σε κατασκηνώσεις

Ο αριθμός των θερινών κατασκηνώσεων στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια αυξάνει συστηματικά, έχοντας ξεπεράσει τον αριθμό των 1000 (Alexandris & Kouthouris, 2005). Η κατασκηνώση αποτελεί μια μορφή αναψυχής που προτιμάται από ολοένα και περισσότερους Έλληνες. Αυτό συντελεί στην αύξηση του ανταγωνισμού στον χώρο της αναψυχής κάτι που με τη σειρά του οδηγεί στην ανάγκη των υπεύθυνων της αναψυχής να προσδιορίσουν με ακρίβεια τα στοιχεία αυτής της αγοράς.

Παιδικές θερινές κατασκηνώσεις περιπέτειας στην Ελλάδα

Η κατασκηνώση αποτελεί μια δημοφιλή μορφή αναψυχής. Τα είδη των κατασκηνώσεων ποικίλουν ανάλογα με το σκοπό ίδρυσης τους καθώς και τον τρόπο οργάνωσής τους. Υπάρχουν κατασκηνώσεις ημερήσιες ή με διανυκτέρευση, δημόσιες ή ιδιωτικές κατασκηνώσεις, σχολικές κατασκηνώσεις καθώς και κατασκηνώσεις για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Στην Ελλάδα υπάρχουν πάνω από 1000 κατασκηνώσεις. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια αυξανόμενη τάση δημιουργίας νέων παιδικών ορεινών κατασκηνώσεων, που ονομάζονται κατασκηνώσεις «περιπέτειας». Οι νέες αυτές κατασκηνώσεις παρέχουν όχι μόνο τις συνηθισμένες αθλητικές δραστηριότητες (ποδόσφαιρο, μπάσκετ, τένις, βόλει), δραστηριότητες αναψυχής (θέατρο, μουσική, χορός, ζωγραφική) και εκπαιδευτικές δραστηριότητες (εκμάθηση ξένων γλωσσών, Η/Υ) αλλά έχουν προχωρήσει σε παροχή δραστηριοτήτων περιπέτειας (αναρρίχηση, προσανατολισμός, κανό θαλάσσης) (Alexandris & Kouthouris, 2005).

Η μοναδική αξία κάθε μορφής κατασκηνώσης έγκειται στην παροχή των υπηρεσιών της. Πιο συγκεκριμένα για τις κατασκηνώσεις περιπέτειας, δίνεται μέγιστη σημασία τόσο στον φυσικό χώρο της κατασκηνώσης όσο και στις ποικίλες δραστηριότητες που διεξάγονται στη φύση. Κύριος σκοπός τους είναι να προσφέρουν ένα ελκυστικό περιβάλλον αναψυχής για τα παιδιά σε συνδυασμό με δραστηριότητες αθλητικού και εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Η κατασκηνώση λοιπόν επιτρέπει στα παιδιά να επιστρέψουν στη φύση και στην εμπειρία της φυσικής ζωής, φεύγοντας έστω για λίγο από το αγχώδες περιβάλλον.

Συνήθως οι καλοκαιρινές κατασκηνώσεις «περιπέτειας» έχουν 2 ή 3 περιόδους λειτουργίας των 15 ή 22 ημερών η καθεμία. Σε κάθε περίοδο φιλοξενούνται συνήθως από

25 έως 100 το πολύ παιδιά. Το προσωπικό της κατασκήνωσης συνήθως απαρτίζεται από καθηγητές φυσικής αγωγής, από παιδαγωγούς καθώς και από ειδικούς της αναψυχής.

Κίνητρα συμμετοχής

Τα προσωπικά κίνητρα είναι οι λόγοι που εξηγούν την προσκόλληση των ατόμων σε συγκεκριμένες συμπεριφορές. Αν και γνωρίζουμε την έννοια των κινήτρων, δεν υπάρχει ακριβής και από όλους παραδεκτός ορισμός των κινήτρων.

Κατά των Κουθούρη, (2009) κίνητρο είναι μια υποθετική εσωτερική διαδικασία, η οποία προμηθεύει την αναγκαία ενέργεια για την συμπεριφορά και την κατευθύνει προς ένα συγκεκριμένο στόχο.

Οι Maher και Braskamp, (1986) πρότειναν ότι τα άτομα μπορεί να παρακινούνται από μια ποικιλία προσωπικών κινήτρων: αυτά μπορούν να κατηγοριοποιηθούν σε εσωτερικά και εξωτερικά.

Κατά τον Deci, (1975) τα εσωτερικά κίνητρα είναι αυτά που παρακινούν ένα άτομο να συμμετέχει σε μια δραστηριότητα για την ίδια τη δραστηριότητα, για την απόλαυση και την ικανοποίηση που πηγάζει απλά από την ικανοποίηση της. Τα άτομα που παρακινούνται εσωτερικά ωθούνται από κίνητρα που συνδέονται με τη μάθηση (π.χ. να μάθουν μια νέα δραστηριότητα), την ενθάρρυνση (π.χ. να ζήσουν ενθουσιώδεις εμπειρίες, να διασκεδάζουν και να ζήσουν απολαύσεις) και την επίτευξη (π.χ. η εμπειρία της ικανοποίησης λόγω τελειοποίησης των ικανοτήτων) (Pelletier 1995 et al.).

Σε αντίθεση με την εσωτερική παρακίνηση, η εξωτερική παρακίνηση αναφέρεται σε μια ευρεία ποικιλία συμπεριφορών που πραγματοποιούνται ως μέσο για έναν απώτερο σκοπό και όχι για την ίδια τη συμπεριφορά (Deci, 1975). Τα εξωτερικά προσωπικά κίνητρα σχετίζονται με την κοινωνική αποδοχή (προσχώρηση σε μια ομάδα και κοινωνικό ενδιαφέρον) και εξωτερικές ανταμοιβές (π.χ. οικονομική ανταμοιβή και αναγνώριση για την επίτευξη μιας συμπεριφοράς).

Παρακίνηση για την συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες

Μέχρι τώρα, πολλές έρευνες έχουν επιχειρήσει να διερευνήσουν τα κίνητρα για συμμετοχή σε ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των σπορ, της δομημένης άσκησης, δραστηριοτήτων υγείας και αθλητικής αναψυχής (Biddle & Mutrie 1991). Συμπερασματικά οι νεαροί αθλητές έχουν πολυάριθμα και ποικίλα κίνητρα για

συμμετοχή. Η προσχώρηση σε ομάδα, η ανάπτυξη δεξιοτήτων, η διασκέδαση και η επιτυχία συνεχώς επιτύγχαναν υψηλές βαθμολογίες, ενώ η υπερίσχυση στους άλλους, η ανεξαρτησία, η επιθετικότητα και η ικανοποίηση τριών λάμβαναν χαμηλές βαθμολογίες.

Σε μια άλλη έρευνα (Canada Fitness Survey, 1983) βρέθηκε ότι οι κύριοι λόγοι για να είναι κάποιος «ενεργός» που δόθηκαν από 4.500 παιδιά, ηλικίας 10- 19 ετών ήταν η διασκέδαση, ο έλεγχος του βάρους, το γεγονός ότι αισθάνονται καλύτερα, η ευλυγισία και η πρόκληση. Όμοια, οι ενήλικες που συμμετείχαν στην ίδια έρευνα θεωρούσαν τον έλεγχο του βάρους, την ευλυγισία και τη μείωση του άγχους σαν σημαντικούς λόγους για να είναι τα άτομα αυτά ενεργά.

Γενικότερα η πλειοψηφία των στοιχείων για τα κίνητρα συμμετοχής σε δραστηριότητες βασίζεται σε παιδικούς πληθυσμούς. Ωστόσο, οι Brodtkin και Weiss, (1990) ανέφεραν αποτελέσματα από 100 κολυμβητές οι περισσότεροι από τους οποίους συμμετείχαν σε κολύμβηση αγωνιστικού χαρακτήρα, ηλικίας 6- 47 ετών. Η παραγοντική ανάλυση για τας κίνητρα συμμετοχής απέδωσε 7 παράγοντες που ονομάστηκαν ως εξής: «χαρακτηριστικά της αγωνιστικής κολύμβησης» (π.χ. ομαδική δουλειά, απόκτηση νέων δεξιοτήτων), «υγεία» , «κοινωνική κατάσταση», «προσκόλληση σε ομάδα», «απελευθέρωση ενέργειας», «διασκέδαση» και «σημαντικοί άλλοι». Μια άλλη έρευνα (Manfredo et al.1996) που διεξήχθη σε άτομα ηλικίας 16 ετών και άνω βρέθηκε ότι τα «κίνητρα για συμμετοχή στα σπορ» σχετίζονται κυρίως με παράγοντες όπως αναζήτηση για ελεύθερο χρόνο και η υγεία, συμπεριλαμβάνοντας την επιθυμία να διατηρηθούν υγιείς, να γίνουν πιο ικανοί σωματικά και να χάσουν κιλά.

Σε έρευνα των Ashford, Biddle και Gouda, (1993) σκοπός ήταν η διερεύνηση της φύσεως των κινήτρων για τη συμμετοχή σε μια ποικιλία δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνταν στα αθλητικά σωματεία και στα κέντρα αναψυχής στη Βρετανία, ελλήνων ανδρών και γυναικών. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι σημαντικά κίνητρα για συμμετοχή ήταν η υγεία, η σωματική ικανότητα και λιγότερο η επίτευξη. Ενδιαφέρον έδειξαν τα αποτελέσματα που καταμέτρησαν σαν κίνητρο για συμμετοχή την επιθετικότητα καθώς και παράγοντες που σχετίζονται με την δύναμη.

Αποκαλύφθηκε έτσι έστω και αν ήταν μικρό το ποσοστό των συμμετεχόντων που είχαν αυτήν την άποψη ότι ο αθλητισμός και τα σπορ είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό παιχνίδι.

Οι Duda και Tappe (1989) πρότειναν ότι οι παράγοντες που καλύπτουν το εύρος των κινήτρων που ωθούν τα άτομα προς τη συμμετοχή σε άσκηση είναι: η υπεροχή, ο συναγωνισμός, οι κοινωνικοί δεσμοί, η αναγνώριση, τα οφέλη στην υγεία και η σωματική

ικανότητα. Δύο ακόμη παράγοντες προστέθηκαν από τους Markland και Hardy, (1993) η διασκέδαση και η αναψυχή.

Τέλος, έρευνα του Driver, (1991) έδειξε ότι μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι βελτιώνουν τις σωματικές τους ικανότητες, την πνευματική τους κατάσταση καθώς και την συνοχή της οικογένειας, μέσω της αναψυχής σε φυσικές περιοχές.

Παρακίνηση για τη συμμετοχή σε δραστηριότητες αναψυχής

Κλίμακες παρακίνησης έχουν αναπτυχθεί στα πλαίσια του αγωνιστικού αθλητισμού, των αθλητικών δραστηριοτήτων, των μαθημάτων της φυσικής αγωγής και για ορισμένες δραστηριότητες αναψυχής (Biddle, 2001; Davis, Fox, Brewer & Ratunsky, 1995; Recours, Souville & Griffet, 2004).

Πιο συγκεκριμένα, στον τομέα της αναψυχής, μια ποικιλία ερευνών έχει αναδείξει ένα μεγάλο αριθμό κινήτρων για συμμετοχή σε αναψυχικές δραστηριότητες. Για παραπάνω από 30 τελευταία χρόνια, πολυάριθμες έρευνες έχουν εξετάσει το γιατί τα άτομα συμμετέχουν σε δραστηριότητες αναψυχής ανοιχτών χώρων (Manfredo, Driver & Tarrant, 1996). Το αποκορύφωμα αυτών των ερευνών ήταν η δημιουργία της κλίμακας REP (Recreation Experience Preference) (Manfredo et al.1996).

Καταγράφοντας τα διαφορετικά είδη κινήτρων που έχουν συμμετέχοντες στην αναψυχή ανοικτών χώρων, Ο Driver και οι συν.(1991) του αφού μελέτησαν τα ψυχολογικά γνωρίσματα και τη φιλολογία της αναψυχής διαμόρφωσαν 4 κατηγορίες και εξέτασαν τα αποτελέσματα από μια ποικιλία προσωπικών συνεντεύξεων και ταχυδρομημένων ερωτηματολογίων (Driver, Tinsley & Manfredo, 1991). Σήμερα, 19 κατηγορίες έχουν αναγνωριστεί, με μερικές από αυτές να έχουν χωριστεί περαιτέρω σε 2- 7 υποκατηγορίες (Manfredo et al. 1996). Μια προσέγγιση για μελέτη των κινήτρων αναψυχής είναι η εστίαση στους επιθυμητούς στόχους που προσεγγίζονται μέσω της συμμετοχής στην αναψυχή. Η κλίμακα REP αναπτύχθηκε για να μετρήσει αυτούς τους στόχους (Manfredo et al.1996).

Η αναψυχή θα πρέπει να θεωρείται σαν μια ψυχοφυσιολογική εμπειρία που αποτελεί την αυτοϊκανοποίηση, συμβαίνει εν μέσω του ελεύθερου χρόνου και είναι αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής (Manfredo et al.1996). Το στρες που δημιουργείται σε ένα άτομο εξαιτίας των καθημερινών υπευθυνοτήτων μπορεί να παρακινήσει αυτό το άτομο να διαλέξει να πάει για ψάρεμα επειδή αυτό παίζει αποφασιστικό ρόλο στη διαφυγή από το στρες. Έτσι το στρες αποτελεί μια δύναμη παρακίνησης. Οι 19 κατηγορίες που δημιουργήθηκαν από τους Manfredo και συν.(1996) είναι: επίτευξη – ώθηση (με

υποκατηγορίες την κοινωνική αναγνώριση, την ενίσχυση της αυτοεικόνας, την ανάπτυξη δεξιοτήτων κ.α.), αυτονομία – ηγεσία (ανεξαρτησία, αυτονομία, έλεγχος), ρίσκο, εξοπλισμός, συνεύρεση οικογένειας, γνωστοί άνθρωποι, νέοι άνθρωποι (γνωριμία με νέους ανθρώπους), γνώση (γενική γνώση, εξερεύνηση κ. α), αυτοέλεγχος, δημιουργικότητα, νοσταλγία, σωματικές ικανότητες, σωματική ξεκούραση (χαλάρωση), διαφυγή από προσωπικές – κοινωνικές πιέσεις (απελευθέρωση έντασης κ. α), διαφυγή από σωματική πίεση (γαλήνη, ηρεμία, ησυχία), κοινωνική ασφάλεια, εκπαίδευση – οδήγηση τρίτων, μείωση κινδύνων (αποφυγή ρίσκων).

Ωστόσο, τα κίνητρα θεωρούνται σχετικά σταθερά βάσει των ανθρώπινων χαρακτηριστικών. Φαίνεται να υπάρχει μια ελάχιστη αλλαγή τα τελευταία 20 χρόνια. Έχοντας κατά νου αυτόν τον ενδεχόμενο περιορισμό, οι (Manfredo et al.1996). συμπεραίνουν ότι η ανάλυση στην έρευνα τους υποστηρίζει τη δομή των παραγόντων της κλίμακας REP.

Οι Hubbard και Mannell, (2001) διεξήγαγαν έρευνα που ανάμεσα σε άλλα ερευνούσαν τα κίνητρα συμμετοχής εργαζομένων πλήρους απασχόλησης (αριθμός ατόμων 186, μέσος όρος ηλικίας 36,7 έτη, ποσοστό γυναικών 64,5 %) τεσσάρων εταιριών που ασχολούνταν με υπηρεσίες αναψυχής. Με τη χρήση της 5βάθμιας κλίμακας του Likert με τιμές να ξεκινούν από 1 (καθόλου) έως 5 (πάρα πολύ) τα άτομα ανταποκρίθηκαν σε 2 ερωτήσεις «συμμετέχω ή θα ήθελα να συμμετέχω για την προσωπική μου διασκέδαση και ικανοποίηση» και «συμμετέχω ή θα ήθελα να συμμετέχω γιατί είναι καλό για την υγεία μου». Τα άτομα απάντησαν ότι παρακινήθηκαν πολύ έως πάρα πολύ να συμμετέχουν για την προσωπική τους διασκέδαση και ικανοποίηση ($M = 4.16$) καθώς και για οφέλη υγείας ($M = 4.56$).

Οι Stain, Denny και Pennisi, (2003) διερεύνησαν τα οφέλη που επιδιώκουν τα άτομα που συμμετέχουν σε αναψυχικές δραστηριότητες σε πηγές γλυκού νερού καθώς και τον ρόλο που διαδραματίζει η μάθηση στα κίνητρα των ατόμων να επιστρεφθούν αναψυχικές περιοχές που κυριαρχεί το υγρό στοιχείο. Καταγράφηκαν 54 οφέλη και η παραγοντική ανάλυση τα κατέταξε σε 11 κατηγορίες (μέσω της κλίμακας REP). Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι την μεγαλύτερη μέση τιμή σημείωσαν τα οφέλη που σχετίζονται με την οικογενειακή και ομαδική αλληλεπίδραση (συνοχή οικογένειας, απόλαυση φύσης, η ιδιότητα του μέλους μιας ομάδας, η συνεύρεση με άτομα που απολαμβάνουν τα ίδια πράγματα). Τα αποτελέσματα έδειξαν επίσης ότι οι επισκέπτες πάνε σε αυτές τις περιοχές για να χαλαρώσουν (διαφυγή και χαλάρωση), ($M = 4$). Στην τέταρτη

θέση βρέθηκε το όφελος της μάθησης ($M = 3,7$), δείχνοντας ότι για τους περισσότερους επισκέπτες η μάθηση ήταν σημαντικό όφελος.

Προηγούμενες έρευνες που αφορούσαν στο πως η παρακίνηση για αναψυχή σχετίζεται με τις δραστηριότητες έδειξαν ότι η επιθυμία για μάθηση οδηγεί πολλά άτομα να επισκεφθούν μια ευρεία περιοχή φυσικής αναψυχής (Ham 1992). Από τη δεκαετία του 1970 οι επιστήμονες της κοινωνιολογίας έχουν εξετάσει τα ψυχολογικά οφέλη που αποκτούν οι επισκέπτες φυσικών περιοχών (αναψυχικές εμπειρίες) και θεωρούν αυτά τα οφέλη σαν στόχους για συμμετοχή στην αναψυχή. Για παράδειγμα, έρευνες δείχνουν ότι πολλά άτομα πιστεύουν ότι θα βελτιώσουν τις σωματικές τους ικανότητες, την πνευματική τους κατάσταση καθώς και τη συνοχή της οικογένειας μέσω της αναψυχής σε φυσικές περιοχές (Driver et al, 1991).

Σε μια ανασκόπηση του Roggenbuck και συν. (1990) στα παιδιά της αναψυχής, βρέθηκε ότι η επιθυμία να μάθουν τα άτομα νέα πράγματα ενώ επισκέπτονται φυσικές περιοχές στις ΗΠΑ, η κοινωνικοποίηση με άλλους και η οδήγηση για ευχαρίστηση κατείχαν ένα ποσοστό 25 % της λίστας κινήτρων για επίσκεψη σε φυσικές περιοχές.

Τα κίνητρα για συμμετοχή σε δραστηριότητες αναψυχής επηρεάζονται τόσο από τα αποτελέσματα προηγούμενων εμπειριών σε ίδιες η παρόμοιες δραστηριότητες όσο και από τον τύπο συμμετοχής (ομαδική, ατομική). Σε έρευνα του Ewert, (1993) μελετήθηκε αν υπήρχαν διαφορές στα επίπεδα σημαντικότητας των κινήτρων σε σχέση με την επιτυχία του ταξιδιού και τη συμμετοχή σε ομάδα. Η επιτυχία καθορίστηκε ως η επίτευξη της κορυφής του βουνού Mc Kinley. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, οι αναρριχητές που πέτυχαν να φτάσουν στην κορυφή ανέφεραν υψηλότερα επίπεδα σημαντικότητας για άλλα κίνητρα όπως «να είμαι μέλος της ομάδας», «να ζήσω την εμπειρία της άγριας φύσης», «να απολαύσω τη θέα».

Κίνητρα συμμετοχής σε παιδικές κατασκηνώσεις – Οφέλη από συμμετοχή

Σε έρευνα των Alexandris και Kouthouris, (2005) διερευνήθηκαν τα προσωπικά κίνητρα συμμετοχής σε καλοκαιρινές παιδικές κατασκηνώσεις. Το δείγμα αποτέλεσαν 453 παιδιά που συμμετείχαν σε μια κατασκήνωση στη Βόρειο Ελλάδα.

Από μια αρχική κλίμακα 25 κινήτρων αναδύθηκαν 6 παράγοντες:

- α) Εμπειρία από συμμετοχή στην κατασκήνωση
- β) Κοινωνικοποίηση 1 (συνάντηση παλιών φίλων)
- γ) Κοινωνικοποίηση 2 (γνωριμία νέων φίλων)

δ) Ανεξαρτησία

ε) Συμμετοχή σε δραστηριότητες

στ) Απόφαση γονέων

Από τα αποτελέσματα τις έρευνας προέκυψε ότι η γνωριμία με νέους φίλους (κοινωνικοποίηση 2) ήταν ο πιο σημαντικός παράγοντας ($M=4.21$) και ακολούθησε η εμπειρία από την συμμετοχή στην κατασκήνωση ($M=4.01$). Η συνάντηση με παλιούς φίλους ήρθε τρίτη σε προτίμηση ($M=3.76$). Τα αποτελέσματα αυτά ανέδειξαν την προσδοκία των παιδιών για ένα περιβάλλον που προάγει την κοινωνική αλληλεπίδραση, την διασκέδαση και την απόλαυση.

Σε μια άλλη έρευνα του Marsh, (1999) που αποτελούσε ανασκόπηση ενός αριθμού μελετών που διεξήχθησαν τα τελευταία 30 χρόνια και βασίζονται σε μικρά δείγματα σε συγκεκριμένες κατασκηνώσεις και όχι σε μια ποικιλία κατασκηνώσεων, έγινε μετά-ανάλυση 22 μελετών που αφοσιώνονταν στην αυτοεκτίμηση, αυτοπεποίθηση καθώς και σε άλλες διαστάσεις του αυτό-, σε σχετικά μικρές χρονικές περιόδους σε όλες τις ηλικίες, αλλά πιο συγκεκριμένα μεταξύ νεότερων κατασκηνωτών. Το άλλο σημαντικό αποτέλεσμα ήταν ότι οι κατασκηνωτές που έδωσαν βάση στην βελτίωση των διαστάσεων του αυτό- ήταν πιο πιθανό να επηρεαστούν. Έτσι, ο σκόπιμος προγραμματισμός που πραγματοποιείται στις κατασκηνώσεις και σχετίζεται με την διαμόρφωση των διαστάσεων του αυτό-, πιο συχνά οδηγεί σε βελτιώσεις.

Ο Sekine, (1994) μελέτησε τις αλλαγές στην αυτοαποτελεσματικότητα παιδιών που πάνε σχολείο, αφού αυτά συμμετείχαν σε ένα εβδομαδιαίο πρόγραμμα κατασκήνωσης εν συγκρίσει με παιδιά που δεν συμμετείχαν. Αυτή η έρευνα έδειξε ότι τα παιδιά που συμμετείχαν στην κατασκήνωση παρουσίασαν σημαντικά οφέλη στη γενική αυτοαποτελεσματικότητα. Αν η αυτοαποτελεσματικότητα εδραιωθεί στα παιδιά, συνήθως μπορεί να γονιμοποιηθεί και σε άλλους τομείς. Έτσι ότι συμβαίνει στην κατασκήνωση σε σχέση με την απόκτηση της προσωπικής αυτοπεποίθησης, αναμένεται να έχει κάποια θετικά επακόλουθα και στη ζωή εκτός κατασκήνωσης.

Η ποιοτική έρευνα του Chenery, (1991) σε κατασκηνώσεις στις ΗΠΑ, έδειξε ότι η συνεργασία, οι καλές σχέσεις, η επίτευξη, η δυνατότητα της προσωπικής επιλογής, η ώθηση στο καλύτερο που μπορεί να δώσει ο καθένας, η ανεξαρτησία και η ομαδική δουλειά σχετίζονται με την αυτοεκτίμηση. Τα παιδιά ανέφεραν ότι ένιωθαν ελεύθερα στην κατασκήνωση να ανακαλύψουν ποια είναι. Η έρευνα αυτή έδειξε ότι πολλές από τις δραστηριότητες που πραγματοποιούνται σε και κατασκήνωση οδηγούν τα παιδιά να νιώθουν καλύτερα για τον εαυτό τους, εάν τους προσφέρονται τόσες ευκαιρίες όσες και

στους ενήλικες για να υποστηρίξουν την ανεξαρτησία τους και να μάθουν τη συνεργασία σε μια ομαδική δουλειά.

Ο Durall, (1997) πρότεινε ότι οι νέοι άνθρωποι που παρευρίσκονται στην κατασκήνωση βιώνουν οφέλη που τους βοηθούν να κινηθούν μέσα σε μια υγιή κοινωνική ανάπτυξη. Εάν αυτές οι αλλαγές πραγματοποιηθούν τότε το πρόγραμμα της κατασκήνωσης δεν έχει οργανωθεί σωστά. Οι παράγοντες που αναπτύσσονται στην κατασκήνωση συμπεριλαμβάνουν την συνοχή, την προσωπική μάθηση και τον αλτρουισμό.

Παρόμοια αποτελέσματα βρέθηκαν που σχετίζονται με το πώς οι κατασκηνωτές με ειδικές ικανότητες που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις ανέπτυξαν καλύτερες κοινωνικές δεξιότητες μέσω της κατασκήνωσης (Brannan, Arick & Fullerton 1997). Η βελτίωση των δεξιοτήτων συμπεριλάμβανε ανάλωση χρόνου σε αλληλεπίδραση ανάμεσα σε δυο άτομα καθώς και στην ανάπτυξη του σεβασμού για τους άλλους.

Ο Dworken, (1999) βρήκε ότι οι κατασκηνωτές ένιωθαν ότι μάθαιναν «ανθρώπινες δεξιότητες» στην κατασκήνωση που θα τους ήταν χρήσιμες σε άλλους τομείς της ζωής. Αυτοί οι κατασκηνωτές ανέφεραν τις δεξιότητες που μάθαιναν στην κατασκήνωση, όπως, η ηγεσία, η επικοινωνία, η οργάνωση και η λήψη αποφάσεων ήταν σημαντικές για την συνεργασία τους με άλλους ανθρώπους.

Τέλος στην έρευνα του Dworken, (1999) στην οποία οι κατασκηνωτές ανέφεραν ότι ένιωθαν υγιέστεροι όταν βρίσκονταν στην κατασκήνωση επειδή σιτίζονταν καλύτερα, ασκούσαν περισσότερο, βρίσκονταν στον καθαρό αέρα, κοιμόντουσαν καλύτερα και απολάμβαναν τον ρυθμό της ζωής.

III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Δείγμα

Το δείγμα της έρευνας αποτελέσαν 188 έλληνες πρόσκοποι (N=188) από την περιοχή της Κηφισιάς. Τα άτομα αυτά πρέπει να έχουν λάβει μέρος σε κατασκηνώσεις.

Όργανα μέτρησης

Η συλλογή των δεδομένων έγινε με την χρήση ερωτηματολογίου «εμπλοκή ατόμων σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής». Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 16 ερωτήσεις και απαντήσεις σε πενταβάθμια κλίμακα. Χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο των Kyle και συνεργατών (2003). Η μετάφραση στα Ελληνικά καθώς και ο έλεγχος της εγκυρότητας και της αξιοπιστίας του οργάνου, επιβεβαιώθηκε από την εργασία (Θεοδωράκης, Πανοπούλου & Βλαχόπουλος, 2007) με τίτλο "Παραγοντική Δομή και Εγκυρότητα Πρόβλεψης της Κλίμακας Ανάμιξης στην Αναψυχή". Η κλίμακα εκφράζεται από τους ακόλουθους τρεις παράγοντες: α) «την έλξη προς τη δραστηριότητα» (5 θέματα), β) «την αυτό έκφραση μέσα από την δραστηριότητα» (τέσσερα θέματα) και γ) «την ουσιαστικότητα της δραστηριότητας» (τρία θέματα). Η αξιοπιστία των επί μέρους θεμάτων θα ελεγχθεί και πάλι στην παρούσα έρευνα. (18 θέματα). Η αξιολόγηση έγινε με πενταβάθμια κλίμακα, από «διαφωνώ απόλυτα» έως «συμφωνώ απόλυτα» όπου 5= «συμφωνώ απόλυτα», 4= «συμφωνώ», 3= «δεν έχω άποψη», 2= «διαφωνώ» και 1= «διαφωνώ απόλυτα».

Η έννοια της εμπλοκής αποτελείται από 18 θέματα όπου μετρήθηκαν σε πενταβάθμια κλίμακα, από «διαφωνώ απόλυτα» έως «συμφωνώ απόλυτα» όπου 5= «συμφωνώ απόλυτα», 4= «συμφωνώ», 3= «δεν έχω άποψη», 2= «διαφωνώ» και 1= «διαφωνώ απόλυτα».

Τα θέματα τις εμπλοκής:

1. Δεν ενδιαφέρομαι και πολύ για υπαίθριες δραστηριότητες
2. Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για υπαίθριες δραστηριότητες

3. Πιθανά να κάνω λάθος επιλογή που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες
4. Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος είσαι
5. Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να μου προκαλέσει τραυματισμούς
6. Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με τις υπαίθριες δραστηριότητες
7. Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό ή λάθος που παίρνω μέρος σε υπαίθριες δραστηριότητες
8. Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες με εκφράζει
9. Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι ένα από τα πράγματα που με ικανοποιούν πολύ
10. Τα οφέλη από τις υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να είναι λιγότερα από τον κόπο που καταβάλω
11. Όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου
12. Οι υπαίθριες δραστηριότητες είναι πολύ σημαντικός τομέας για μένα
13. Η συμμετοχή μου μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες και να μου προκαλέσει προβλήματα
14. Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι από τις πιο ευχάριστες ασχολίες για μένα
15. Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από υπαίθριες δραστηριότητες
16. Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω τη σωστή κίνηση που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες
17. Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες
18. Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής

Η καταγραφή της συχνότητας συμμετοχής των προσκόπων σε θερινές κατασκηνώσεις αναψυχής, καταγράφηκε σε πέντε διαφορετικά επίπεδα, από «ποτέ» έως «πάνω από 5 φορές» (1=ποτέ, 2=1 φορά, 3=2 με 3 φορές, 4= 4 με 5 φορές, 5= πάνω από 5 φορές). Ακόμη συγκεντρώθηκαν δημογραφικά χαρακτηριστικά όπως το φύλο και η ηλικία των συμμετεχόντων καθώς και το επίπεδο εκπαίδευσης των γονέων των προσκόπων.

Η μεταβλητή ηλικία κατηγοριοποιήθηκε σε 4 ηλικιακές υπό -ομάδες οι οποίες έχουν ως εξής: 1^η ηλικιακή ομάδα έως 20 χρονών, 2^η ηλικιακή ομάδα 21-25 χρόνων, 3^η ηλικιακή ομάδα 26-30 χρόνων, 4^η ηλικιακή ομάδα 31 χρόνων και μεγαλύτεροι.

Διαδικασία συλλογής δεδομένων

Συλλέχθηκαν 188 ερωτηματολόγια μετά από τη συμμετοχή των προσκόπων σε κατασκήνωση. Η συλλογή έγινε τον Σεπτέμβριος 2009 και όλοι οι συμμετέχοντες ενημερώθηκαν για το περιεχόμενο του ερωτηματολογίου αλλά και για τον σκοπό της έρευνας. Η συλλογή έγινε από τον ίδιο τον ερευνητή, μια φορά.

Στατιστική επεξεργασία

Η ανάλυση των αποτελεσμάτων πραγματοποιήθηκε με τη χρήση του στατιστικού προγράμματος SPSS. Οι στατιστικές αναλύσεις που έγιναν περιελάμβαναν:

α) Στην πρώτη υπόθεση εφαρμόστηκε t-test. Στα 18 θέματα εμπλοκής έγινε ανάλυση t-test μεταξύ ανδρών/γυναικών για να διαπιστωθούν τυχόν διαφορές μεταξύ των δυο φύλλων.

β) Στην δεύτερη υπόθεση εφαρμόστηκε ανάλυση διακύμανσης (ANOVA), στα 18 θέματα της εμπλοκής και στις 4 ηλικιακές ομάδες, για να διαπιστωθούν τυχόν διαφορές των ατόμων σχετικά με τη διαφορετική ηλικία.

γ) Στην τρίτη υπόθεση εφαρμόστηκε ανάλυση διακύμανσης (ANOVA), στα 18 θέματα της εμπλοκής και στις 5 διαφορετικές συχνότητες συμμετοχής σε κατασκηνώσεις, για να διαπιστωθούν οι διαφορές των ατόμων που σχετίζονται με την συχνότητα.

Η ανάλυση εγκυρότητας της κλίμακας του ερωτηματολογίου, έδειξε ότι η κλίμακα έχει ικανοποιητικό βαθμό αξιοπιστίας $\alpha = .77$. Όλα τα θέματα συμβάλλουν θετικά στη βελτίωση της αξιοπιστίας της κλίμακας.

Πίνακας 1. Ανάλυση εγκυρότητας

Μεταβλητή	Αριθμός θεμάτων	Cronbach's
εμπλοκή	17	0.77

Σχεδιασμός της έρευνας

Εξαρτημένη μεταβλητή. Εμπλοκή- συμμετοχή που εκφράζεται από 18 θέματα

1ος ανεξάρτητος παράγοντας: φύλο. Στην έρευνα αυτή πήραν μέρος 188 άτομα (Πρόσκοποι). Από αυτά τα 102 ήταν αγόρια αποτέλεσαν το 54.3% του δείγματος και 86 ήταν κορίτσια που αποτέλεσαν το 47.7% του δείγματος.

2ος ανεξάρτητος παράγοντας: Ηλικία που εκφράζεται από 4 υποομάδες: 1η ηλικιακή ομάδα έως 20 χρονών, 2^η ηλικιακή ομάδα 21-25 χρόνων, 3^η ηλικιακή ομάδα 26-30 χρόνων, 4^η ηλικιακή ομάδα 31 χρόνων και μεγαλύτεροι. Από τα άτομα τα οποία συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια τα 18 ήταν κάτω από 20 ετών και αποτελούν το 9.6% του δείγματος. 58 άτομα, το 30.9% ήταν ηλικίας 21 με 25 ετών. 42 άτομα δηλαδή το 22.3% ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω. Από τα παραπάνω λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι τα άτομα που έλαβαν μέρος στην έρευνα ήταν ενήλικες.

3^{ος} ανεξάρτητος παράγοντας: συχνότητα συμμετοχή των ατόμων σε κατασκηνώσεις όπου εκφράζεται από 5 υποομάδες: 1 φορά, 2 με 3 φορές, 4 με 5 φορές, πάνω από 5 φορές. 23 άτομα απάντησαν ότι έλαβαν μέρος 1 φορά σε κατασκήνωση και τα άτομα αυτά αποτελούν το 12.2%. 28 άτομα απάντησαν ότι έλαβαν μέρος 2 με 3 φορές σε κατασκήνωση και αποτελούν το 14.9% του δείγματος. 23 άτομα απάντησαν ότι έλαβαν μέρος σε κατασκήνωση 4 με 5 φορές και αποτελούν το 12.2% του δείγματος. 114 άτομα απάντησαν ότι έλαβαν μέρος πάνω από 5 φορές σε κατασκήνωση και ο αριθμός των ατόμων αυτών αποτελεί το 60.6% του δείγματος. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι ο μεγαλύτερος αριθμός των ατόμων (60.6%) που συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια ήταν έμπειροι και είχαν λάβει μέρος σε κατασκήνωση πάνω από 5 φορές.

IV. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Περιγραφική στατιστική

Από τους 18 θέματα της εμπλοκής, το θέμα όπου συγκέντρωσε τη μεγαλύτερη τιμή ήταν το, «Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό ή λάθος που παίρνω μέρος σε δραστηριότητες αναψυχής» $M=4.51$, $S.D = 0.69$, με δεύτερο μεγαλύτερο «Δεν ενδιαφέρομαι και πολύ για υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής» $M = 4.50$, $S.D = 0.62$ και τρίτο «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής» $M= 4.45$, $S.D = 0.64$.

Αντίθετα το θέμα που συγκέντρωσε την μικρότερη τιμή ήταν, «Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με υπαίθριες δραστηριότητες», με $M=2.85$, $S.D = 0.98$ με δεύτερο χαμηλότερο το «Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από τις υπαίθριες δραστηριότητες» $M = 2.93$, $S.D = 0.98$ και τρίτο το «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος είσαι» $M= 3.15$, $S.D = 1.19$.

Πιο αναλυτικά για την εξαρτημένη μεταβλητή εμπλοκή-συμμετοχή έχουμε:

Για το 1^ο θέμα: «Δεν ενδιαφέρομαι και πολύ για υπαίθριες δραστηριότητες»: 13 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 6.9%, 67 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 35.6%, 108 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 57.4%.

Για το 2ο θέμα: «Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για υπαίθριες δραστηριότητες»: 15 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 8%, 43 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 22.9%, 69 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 36.7%, 61 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 32.4%. $M= 3.93$, $S.D=0.93$.

Για το 3ο θέμα: «Πιθανά να κάνω λάθος επιλογή που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: 1 άτομο «διαφωνώ απόλυτα» αποτελεί το 0.5%, 7 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 3.7%, 12 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 6.4%, 56 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 29.8%, 112 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 59.6%. $M= 4.44$, $S.D = 0.81$.

Για το 4ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος είσαι»: 24 άτομα «διαφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 12.8%, 25 άτομα «διαφωνώ»

αποτελούν το 13.3%, 59 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 31.4%, 57 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 30.3%, 23 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 12.2%.

Για το 5ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να μου προκαλέσει τραυματισμούς»: 1 άτομο «διαφωνώ απόλυτα» αποτελεί το 0.5%, 18 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 9.6%, 78 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 41.5%, 72 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 38.3%, 19 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 10.1%. $M = 3.47$, $S.D = 0.82$.

Για το 6ο θέμα: «Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με τις υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: 9 άτομα «διαφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 4.8%, 69 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 36.7%, 62 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 33%, 37 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 19.7%, 11 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 5.9%.

Για το 7ο θέμα: «Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό η λάθος που παίρνω μέρος σε υπαίθριες δραστηριότητες»: 22 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 11.7%, 47 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 25%, 119 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 63.3%.

Για το 8ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με εκφράζει»: 5 άτομα «διαφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 2.7%, 6 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 3.2%, 36 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 19.1%, 76 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 40.4%, 65 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 34.6%. $M = 4.01$, $S.D = 0.95$.

Για το 9ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι ένα από τα πράγματα που με ικανοποιούν πολύ»: 11 άτομα «διαφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 5.9%, 4 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 2.1%, 22 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 11.7%, 65 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 34.6%, 86 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 45.7%. $M = 4.12$, $S.D = 1.08$.

Για το 10ο θέμα: «Τα οφέλη από τις υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να λιγότερα από τον κόπο που καταβάλω»: 4 άτομα «διαφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 2.1%, 15 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 8%, 27 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 14.4%, 73 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 38.8%, 69 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 36.7%. $M = 4.00$, $S.D = 1.01$.

Για το 11ο θέμα: «Όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου»: 1 άτομο «διαφωνώ απόλυτα» αποτελεί το 0.5%, 1 άτομο «διαφωνώ» αποτελεί το 0.5%, 18 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 9.6%, 79 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 42%, 89 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 47.3%. $M=4.35$, $S.D=0.71$.

Για το 12ο θέμα: «Οι υπαίθριες δραστηριότητες είναι πολύ σημαντικός τομέας για εμένα»: 5 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 2.7%, 64 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 34%, 63 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 33.5%, 56 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 29.8%. $M=3.90$, $S.D=0.85$.

Για το 13ο θέμα: «Η συμμετοχή μου μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες και να μου προκαλέσει προβλήματα»: 1 άτομο «διαφωνώ» αποτελεί το 0.5%, 22 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 11.7%, 84 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 44.7%, 81 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 43.1%. $M=4.30$, $S.D=0.69$.

Για το 14ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι από τις πιο ευχάριστες ασχολίες για εμένα»: 15 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 8%, 18 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 9.6%, 74 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 39.4%, 81 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 43.1%. $M=4.17$, $S.D=0.90$

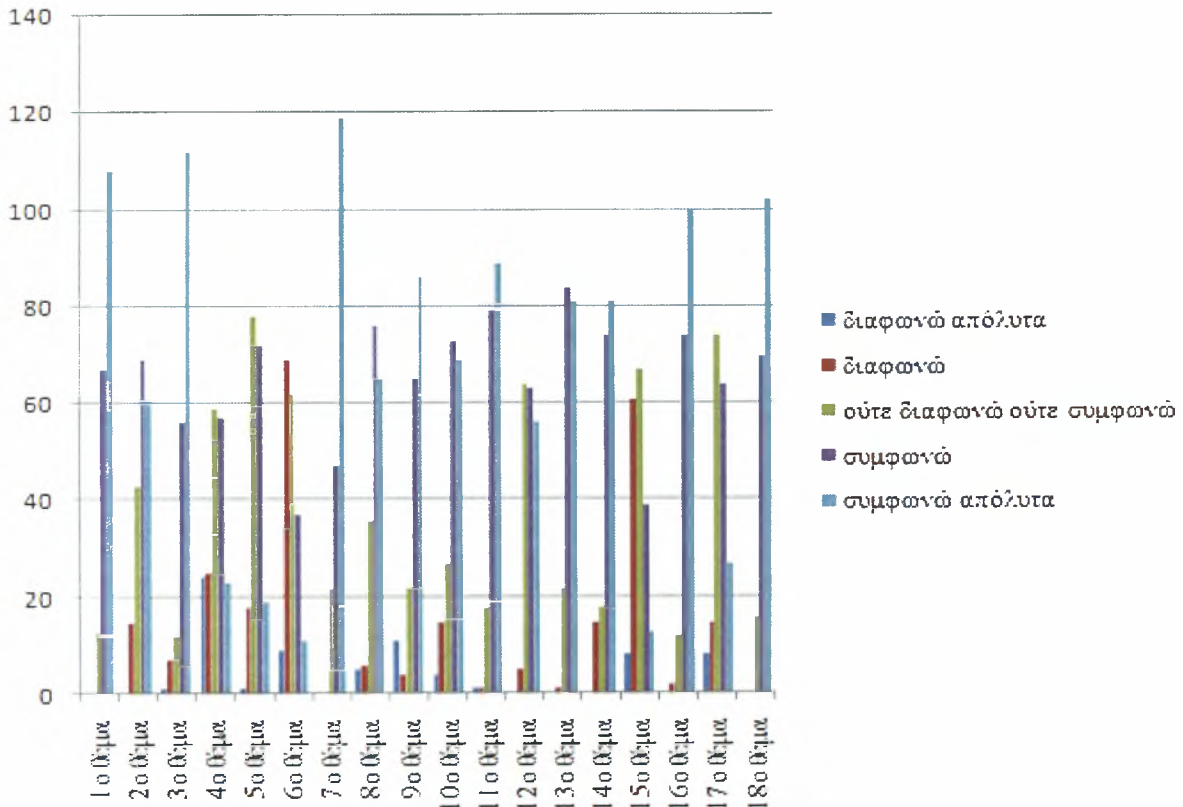
Για το 15ο θέμα: «Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από υπαίθριες δραστηριότητες»: 8 άτομα «διαφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 4.3%, 61 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 32.4%, 67 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 35.6%, 39 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 20.7%, 13 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 6.9%.

Για το 16ο θέμα: «Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω σωστή κίνηση που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: 2 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 1.1%, 12 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 6.4%, 74 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 39.4%, 100 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 53.2%. $M=4.44$, $S.D=0.66$.

Για το 17ο θέμα: «Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: 8 άτομα «διαφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 4.3%, 15 άτομα «διαφωνώ» αποτελούν το 8%, 74 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ» αποτελούν το 39.4%, 64 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 34%, 27 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 14.4%. $M=3.46$, $S.D=0.97$.

Για το 18ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής»: 16 άτομα «ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ»

αποτελούν το 8.5%, 70 άτομα «συμφωνώ» αποτελούν το 37.2%, 102 άτομα «συμφωνώ απόλυτα» αποτελούν το 54.3%.

Σχήμα 1. : Περιγραφική στατιστική

Διαφορές ως προς το φύλο

Χρησιμοποιήθηκε το T-test για να διαπιστωθούν οι μέσοι όροι της εμπλοκής σε Δραστηριότητες Αναψυχής, οι τυπικές αποκλίσεις καθώς και οι στατιστικές διαφορές ανάμεσα στα δυο φύλα (αγόρια-κορίτσια).

Για το 1ο θέμα της εμπλοκής: «Δεν ενδιαφέρομαι και πολύ για υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «ενδιαφέρον για υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=.341$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=.339$, $df=176.6$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.51$, $SD=.609$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.48$, $SD=.646$).

Για το 2ο θέμα της εμπλοκής: «Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «συζήτηση με φίλους για Υπαίθριες Δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-.389$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-.387$, $df=177.04$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=3.91$, $SD=.913$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=3.96$, $SD=.963$).

Για το 3ο θέμα της εμπλοκής: «Πιθανά να κάνω λάθος επιλογή που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «λάθος επιλογή για τη συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=.532$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=.522$, $df=161.4$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.47$, $SD=.727$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.10$, $SD=.912$).

Για το 4ο θέμα της εμπλοκής: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος είσαι»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες μου λέει το ποιος είμαι» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=.457$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=.453$, $df=174.2$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=3.19$, $SD=1.14$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=3.11$, $SD=1.25$).

Για το 5ο θέμα της εμπλοκής: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να μου προκαλέσει τραυματισμούς»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες μου προκαλεί τραυματισμούς» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-1.575$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-1.576$, $df=180.96$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=3.39$, $SD=.822$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=3.58$, $SD=.818$).

Για το 6ο θέμα της εμπλοκής: «Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με τις υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «σύνδεση φίλων με υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-.416$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-.415$, $df=177.87$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος

όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=2.82$, $SD=.968$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=2.88$, $SD=1.01$).

Για το 7ο θέμα της εμπλοκής: «Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό η λάθος που παίρνω μέρος σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «σωστό η λάθος η συμμετοχή υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-.341$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-.344$, $df=184.85$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.50$, $SD=.727$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.53$, $SD=.663$).

Για το 8ο θέμα της εμπλοκής: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με εκφράζει»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «με εκφράζει η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-.780$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-.767$, $df=164.96$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=3.96$, $SD=.866$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.06$, $SD=1.04$).

Για το 9ο θέμα της εμπλοκής: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι ένα από τα πράγματα που με ικανοποιούν πολύ»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «ικανοποίηση από τη συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-.334$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-.332$, $df=176.63$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.09$, $SD=1.05$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.15$, $SD=1.12$).

Για το 10ο θέμα της εμπλοκής: «Τα οφέλη από τις υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να λιγότερα από τον κόπο που καταβάλω»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «οφέλη από τη συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=.866$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=.848$, $df=158.65$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.05$, $SD=.888$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=3.93$, $SD=1.14$).

Για το 11ο θέμα της εμπλοκής: «Όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «είμαι ο εαυτός μου όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-.978$, $df=186$, $p<.000$)

για τα αγόρια και ($t=-.970$, $df=173.47$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.30$, $SD=.686$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=3.40$, $SD=.757$).

Για το 12ο θέμα της εμπλοκής: «Οι υπαίθριες δραστηριότητες είναι πολύ σημαντικός τομέας για εμένα»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «οι υπαίθριες δραστηριότητες είναι σημαντικός τομέας» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-2.814$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-2.812$, $df=180.06$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν οι γυναίκες ήταν υψηλότερος ($M=4.09$, $SD=.848$) απ' ότι ο αντίστοιχος που σημείωσαν οι άντρες ($M=3.74$, $SD=.840$).

Για το 13ο θέμα της εμπλοκής: «Η συμμετοχή μου μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες και να μου προκαλέσει προβλήματα»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «αρνητική η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=1.506$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=1.494$, $df=177.17$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.37$, $SD=.673$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.22$, $SD=.709$).

Για το 14ο θέμα της εμπλοκής: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι από τις πιο ευχάριστες ασχολίες για εμένα»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «ευχάριστη ασχολία η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-1.444$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-1.451$, $df=183.39$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.08$, $SD=.923$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.27$, $SD=.876$).

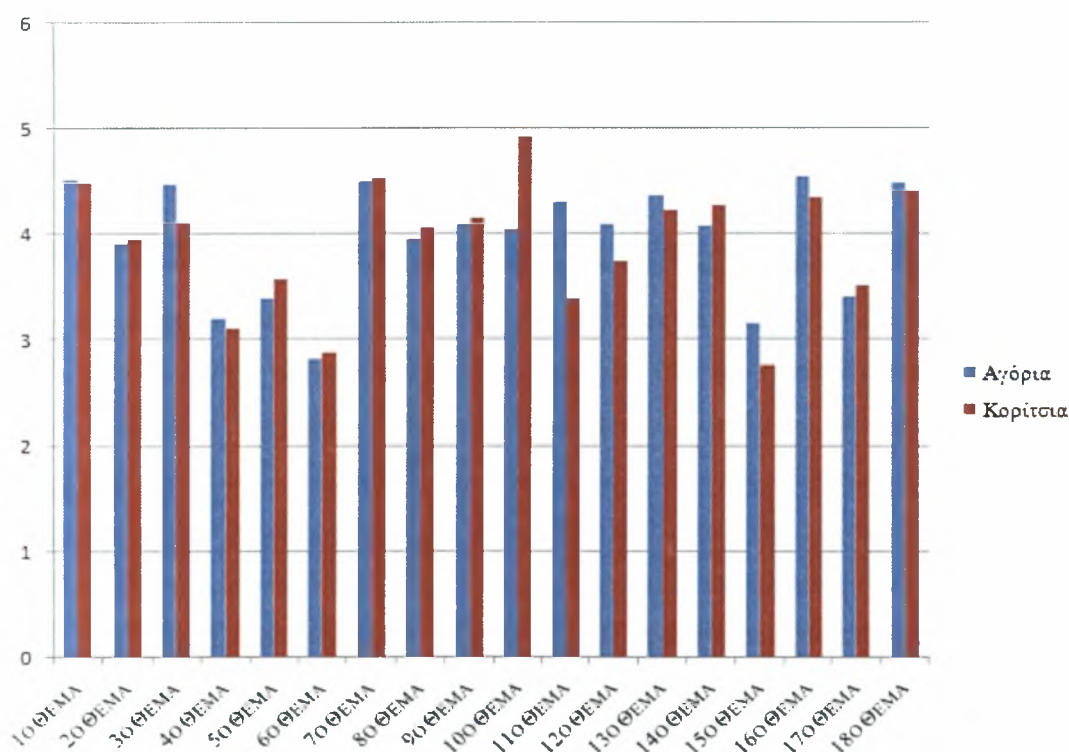
Για το 15ο θέμα της εμπλοκής: «Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από τις υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-2.783$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-2.744$, $df=184.89$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν οι γυναίκες ήταν υψηλότερος ($M=3.15$, $SD=1.057$) απ' ότι ο αντίστοιχος που σημείωσαν οι άντρες ($M=2.75$, $SD=.894$).

Για το 16ο θέμα της εμπλοκής: «Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω σωστή κίνηση που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «σωστή κίνηση η συμμετοχή

σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-2.131$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-2.176$, $df=184.89$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν οι γυναίκες ήταν υψηλότερος ($M=4.55$, $SD=.565$) απ' ότι ο αντίστοιχος που σημείωσαν οι άντρες ($M=4.35$, $SD=.726$)

Για το 17ο θέμα της εμπλοκής: «Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=-.778$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=-.781$, $df=183.05$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=3.41$, $SD=.998$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=3.52$, $SD=.945$).

Για το 18ο θέμα της εμπλοκής: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής»: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά την διάσταση «χαλάρωση από τη συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες» ανάμεσα στα δύο φύλα των συμμετεχόντων ($t=.753$, $df=186$, $p<.000$) για τα αγόρια και ($t=.748$, $df=175.06$, $p<.000$) για τα κορίτσια. Ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα αγόρια ήταν ($M=4.49$, $SD=.625$) και ο μέσος όρος τιμών που σημείωσαν τα κορίτσια ήταν ($M=4.41$, $SD=.676$)

Σχήμα 2.: Εμπλοκή σε Υ.Δ.Α ανάλογα με το φύλο

Διαφορές ως προς την ηλικία

Χρησιμοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης ως προς έναν παράγοντα. Η ανάλυση αυτή μας δίνει τους μέσους όρους των παραγόντων και των μεταβλητών καθώς και τις τυπικές αποκλίσεις σε σύγκριση μεταξύ τους. Επίσης για τον εντοπισμό των σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων Scheffe και διαπιστώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κάποιων ομάδων. Οι διαφορές αυτές αναλύονται παρακάτω.

Η ανάλυση διακύμανσης μεταξύ της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή-συμμετοχή» και του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» ανέδειξε τα εξής αποτελέσματα:

Για το 1^ο θέμα: «Δεν ενδιαφέρομαι και πολύ για υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=4.27$, $S.D=0.66$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.58$, $S.D=0.59$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.44$, $S.D=0.69$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.59$, $S.D=0.49$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του πρώτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=1.661$, $p<.001$).

Για το 2ο θέμα: «Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.05$, $S.D=0.80$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=3.84$, $S.D=0.98$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.21$, $S.D=0.83$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=3.97$, $S.D=0.84$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δεύτερου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=8.527$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 3ο θέμα: «Πιθανά να κάνω λάθος επιλογή που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=4.50$, $S.D=0.70$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.36$, $S.D=0.74$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.38$, $S.D=1.01$. Τα

άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.61$, $S.D=0.53$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του τρίτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=.987$, $p<.001$).

Για το 4ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος ΕΙΣΑΙ»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.05$, $S.D=1.34$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=3.13$, $S.D=1.22$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=3.08$, $S.D=1.18$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=3.35$, $S.D=1.10$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του τέταρτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=.523$, $p<.001$).

Για το 5ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να μου προκαλέσει τραυματισμούς»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.44$, $S.D=1.04$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=3.27$, $S.D=0.74$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=3.41$, $S.D=0.84$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=3.88$, $S.D=0.67$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του πέμπτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=4.959$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 6ο θέμα: «Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με τις υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=2.11$, $S.D=0.90$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=2.91$, $S.D=0.99$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=2.84$, $S.D=1.01$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=3.09$, $S.D=0.82$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις

τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του έκτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=4.564, p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 7ο θέμα: «Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό η λάθος που παίρνω μέρος σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=4.44, S.D=0.783$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.18, S.D=0.782$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.68, S.D=0.57$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.71, S.D=0.55$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του έβδομου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=7.523, p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 8ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με εκφράζει»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.72, S.D=0.95$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=3.79, S.D=1.13$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.17, S.D=0.83$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.16, S.D=0.79$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του όγδοου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=2.663, p<.001$).

Για το 9ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι ένα από τα πράγματα που με ικανοποιούν πολύ»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.61, S.D=1.09$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.13, S.D=1.19$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.10, S.D=1.14$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.35, S.D=0.72$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του ένατου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=2.034, p<.001$).

Για το 10ο θέμα: «Τα οφέλη από τις υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να λιγότερα από τον κόπο που καταβάλω»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.88$, $S.D=0.90$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=3.87$, $S.D=1.01$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=3.98$, $S.D=1.16$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.23$, $S.D=0.75$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δέκατου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=1.126$, $p<.001$).

Για το 11ο θέμα: «Όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.88$, $S.D=1.02$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.39$, $S.D=0.67$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.50$, $S.D=0.69$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.23$, $S.D=0.57$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του ενδέκατου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=4.090$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 12ο θέμα: «Οι υπαίθριες δραστηριότητες είναι πολύ σημαντικός τομέας για εμένα»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.27$, $S.D=0.75$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=3.87$, $S.D=0.77$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=3.97$, $S.D=0.90$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.09$, $S.D=0.84$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δωδέκατου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=4.244$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 13ο θέμα: «Η συμμετοχή μου μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες και να μου προκαλέσει προβλήματα»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=4.00$, $S.D=0.90$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.22$, $S.D=0.59$. Τα

άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.35$, $S.D=0.72$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.45$, $S.D=0.63$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δέκατου τρίτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=2.236$, $p<.001$).

Για το 14ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι από τις πιο ευχάριστες ασχολίες για εμένα»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=3.55$, $S.D=0.98$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.01$, $S.D=0.90$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.30$, $S.D=0.92$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.45$, $S.D=0.67$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δέκατου τέταρτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=5.532$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

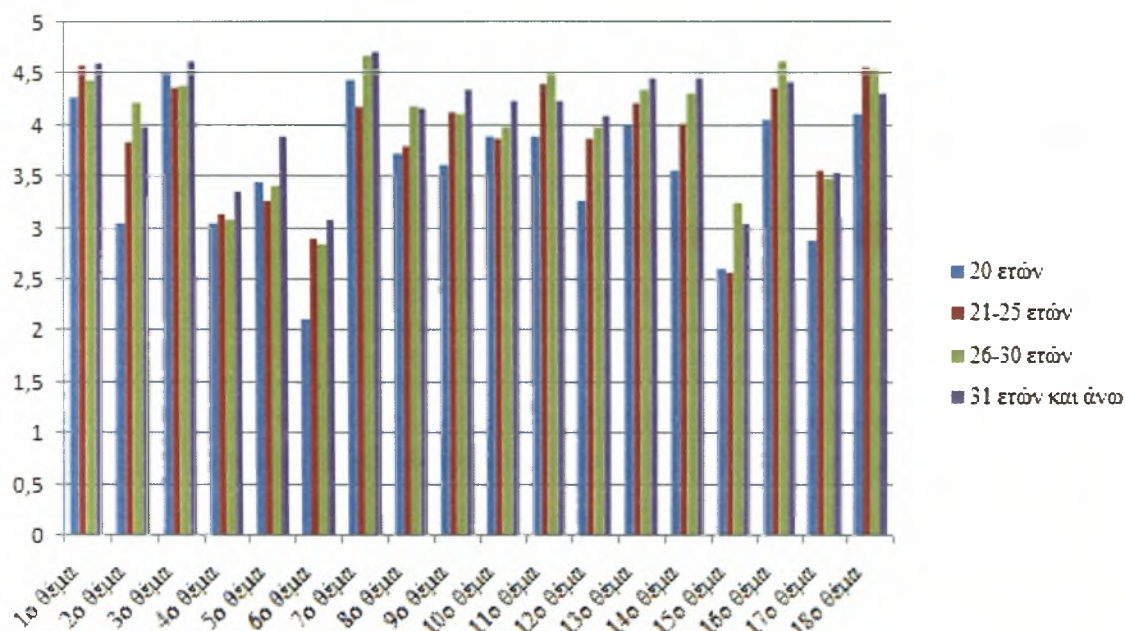
Για το 15ο θέμα: «Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=2.61$, $S.D=0.84$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=2.58$, $S.D=0.77$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=3.24$, $S.D=1.17$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=3.04$, $S.D=0.79$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δέκατου πέμπτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=5.913$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 16ο θέμα: «Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω σωστή κίνηση που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=4.05$, $S.D=0.87$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.37$, $S.D=0.69$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.61$, $S.D=0.54$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31

ετών και άνω σημείωσαν $M=4.42$, $S.D=0.63$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δέκατου έκτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)} = 3.956$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 17ο θέμα: «Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=2.88$, $S.D=1.27$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=3.55$, $S.D=0.79$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=3.48$, $S.D=1.03$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=3.54$, $S.D=0.91$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δέκατου έβδομου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)} = 2.398$, $p<.001$).

Για το 18ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής»: Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας έως 20 ετών σημείωσαν $M=4.11$, $S.D=0.67$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 21 έως 25 ετών σημείωσαν $M=4.56$, $S.D=0.53$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 26 έως 30 ετών σημείωσαν $M=4.54$, $S.D=0.67$. Τα άτομα που συμμετείχαν σε κατασκηνώσεις και ήταν ηλικίας 31 ετών και άνω σημείωσαν $M=4.30$, $S.D=0.68$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις τέσσερις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «ηλικία» και του δέκατου όγδοου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)} = 3.555$, $p<.001$).

Σχήμα 3.: Εμπλοκή σε Υ.Δ.Α ανάλογα με την ηλικία

Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων Scheffe. Παρακάτω αναλύονται οι παράγοντες και οι διαφορές που προέκυψαν μεταξύ ποιών υποομάδων.

Για το 2ο θέμα: «Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για υπαίθριες δραστηριότητες»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των έως 20 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M=3.05$) σε σχέση με τις υπόλοιπες υποομάδες 21 έως 25, 26 έως 30 και 31 και άνω ($M=3.84$, $M=4.21$ και $M=3.97$ αντίστοιχα) .

Για το 5ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να μου προκαλέσει τραυματισμούς»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των 21 έως 25 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M= 3.27$) σε σχέση με την υποομάδα 31 και άνω ($M=3.88$). Μικρότερες τιμές όμως σημείωσε και η υποομάδα 26 έως 30($M=3.41$) σε σχέση με την υποομάδα 31 και άνω($M=3.88$).

Για το 6ο θέμα: «Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με τις υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των έως 20 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M= 2.11$) σε σχέση με τις υπόλοιπες υποομάδες 21 έως 25, 26 έως 30 και 31 και άνω ($M=2.91$, $M=2.84$ και $M=3.09$ αντίστοιχα) .

Για το 7ο θέμα: «Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό η λάθος που παίρνω μέρος σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των 21 έως 25 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M= 4.18$) σε σχέση με την υποομάδα 26 έως 30 καθώς και με την υποομάδα 31 και άνω ($M=4.68$ και $M=4.71$ αντίστοιχα) .

Για το 11ο θέμα: «Όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των έως 20 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M=3.88$) σε σχέση με την υποομάδα 26 έως 30 ($M=4.50$).

Για το 12ο θέμα: «Οι υπαίθριες δραστηριότητες είναι πολύ σημαντικός τομέας για εμένα»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των έως 20 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M= 3.27$) σε σχέση με την υποομάδα 26 έως 30 καθώς και με την υποομάδα 31 και άνω ($M=3.97$ και $M=4.09$ αντίστοιχα) .

Για το 14ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι από τις πιο ευχάριστες ασχολίες για εμένα»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των έως 20 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M= 3.55$) σε σχέση με την υποομάδα 26 έως 30 καθώς και με την υποομάδα 31 και άνω ($M=4.30$ και $M=4.45$ αντίστοιχα) .

Για το 15ο θέμα: «Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από υπαίθριες δραστηριότητες»: Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των 21 έως 25 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M= 2.58$) σε σχέση με την υποομάδα 26 έως 30 ($M=3.24$).

Για το 16ο θέμα: «Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω σωστή κίνηση που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες» Η ανάλυση Post –hoc Sheffe, έδειξε ότι η υποομάδα των έως 20 ετών σημείωσε μικρότερες τιμές ($M= 4.05$) σε σχέση με την υποομάδα 26 έως 30 ($M=4.61$) .

Διαφορές ως προς τη συχνότητα συμμετοχής

Χρησιμοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης ως προς έναν παράγοντα. Η ανάλυση αυτή μας δίνει τους μέσους όρους των παραγόντων και των μεταβλητών καθώς και τις τυπικές αποκλίσεις σε σύγκριση μεταξύ τους. Επίσης για τον εντοπισμό των σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων Scheffe και διαπιστώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κάποιον ομάδων. Οι διαφορές αυτές αναλύονται παρακάτω.

Η ανάλυση διακύμανσης μεταξύ της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή-συμμετοχή» και του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνώσεις» ανέδειξε τα εξής αποτελέσματα:

Για το 1ο θέμα: «Δεν ενδιαφέρομαι και πολύ για υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.52$, $S.D=0.51$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.50$, $S.D=0.63$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.60$ και $S.D=0.53$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.48$ και $S.D=0.65$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνωση» και του πρώτου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=.264$, $p<.001$).

Για το 2ο θέμα: «Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.13$ και $S.D=0.91$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.67$ και $S.D=0.77$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.26$ και $S.D=0.86$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.09$, $S.D=0.89$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνωση» και του δεύτερου θέματος της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=9.62$, $p<.001$). Οι διαφορές θα αναλυθούν παρακάτω.

Για το 3ο θέμα: «Πιθανά να κάνω λάθος επιλογή που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.47$, $S.D=0.51$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.03$, $S.D=1.13$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.43$, $S.D=0.72$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.53$, $S.D=0.76$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες $p<0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνωση» και του τρίτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=2.91$, $p<.001$).

Για το 4ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος ΕΙΣΑΙ»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.73$, $S.D=0.75$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.82$, $S.D=1.05$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.56$, $S.D=1.19$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε

κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.44$, $S.D=1.21$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες $p<0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα group του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνώση» και του τέταρτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή». ($F_{(3,184)}=6.33$, $p<.001$).

Για το 5ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να μου προκαλέσει τραυματισμούς»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.39$, $S.D=0.58$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.67$, $S.D=0.81$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.78$, $S.D=0.85$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.38$, $S.D=0.84$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνώση» και του πέμπτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=5.20$, $p<.001$).

Για το 6ο θέμα: «Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με τις υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.60$, $S.D=0.49$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.57$, $S.D=0.99$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.95$, $S.D=1.02$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.94$, $S.D=1.03$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνώση» και του έκτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=1.68$, $p<.001$).

Για το 7ο θέμα: «Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό η λάθος που παίρνω μέρος σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.30$, $S.D=0.97$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.53$, $S.D=0.63$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.26$, $S.D=0.81$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.60$, $S.D=0.60$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνώση» και του έβδομου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=2.41$, $p<.001$).

Για το 8ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με εκφράζει»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.08$, $S.D=1.37$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.96$, $S.D=0.83$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.43$, $S.D=0.72$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.12$, $S.D=0.79$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες $p<0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του όγδοου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=10.7$, $p<.001$).

Για το 9ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι ένα από τα πράγματα που με ικανοποιούν πολύ»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.17$, $S.D=1.37$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.21$, $S.D=0.73$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.65$, $S.D=0.64$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.18$, $S.D=1.06$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες $p>0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του ένατου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=8.87$, $p<.001$).

Για το 10ο θέμα: «Τα οφέλη από τις υπαίθριες δραστηριότητες πιθανά να λιγότερα από τον κόπο που καταβάλλω»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.56$, $S.D=0.66$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.17$, $S.D=0.90$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.21$, $S.D=0.73$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.00$, $S.D=1.12$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του όγδοου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=2.09$, $p<.001$).

Για το 11ο θέμα: «Όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.82$, $S.D=0.57$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.35$, $S.D=0.95$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.30$, $S.D=0.63$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε

κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.46$, $S.D=0.65$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες $p<0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του ενδέκατου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=5.42$, $p<.001$).

Για το 12ο θέμα: «Οι υπαίθριες δραστηριότητες είναι πολύ σημαντικός τομέας για εμένα»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.65$, $S.D=0.77$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.96$, $S.D=0.83$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.17$, $S.D=0.83$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.88$, $S.D=0.88$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του δωδέκατου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=1.48$, $p<.001$).

Για το 13ο θέμα: «Η συμμετοχή μου μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες και να μου προκαλέσει προβλήματα»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.17$, $S.D=0.83$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.17$, $S.D=0.66$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.34$, $S.D=0.48$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.35$, $S.D=0.70$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του δέκατου τρίτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=.778$, $p<.001$).

Για το 14ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι από τις πιο ευχάριστες ασχολίες για εμένα»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.86$, $S.D=1.14$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.46$, $S.D=0.74$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.52$, $S.D=0.66$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.09$, $S.D=0.90$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα

συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του δέκατου τέταρτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=3.36, p<.001$).

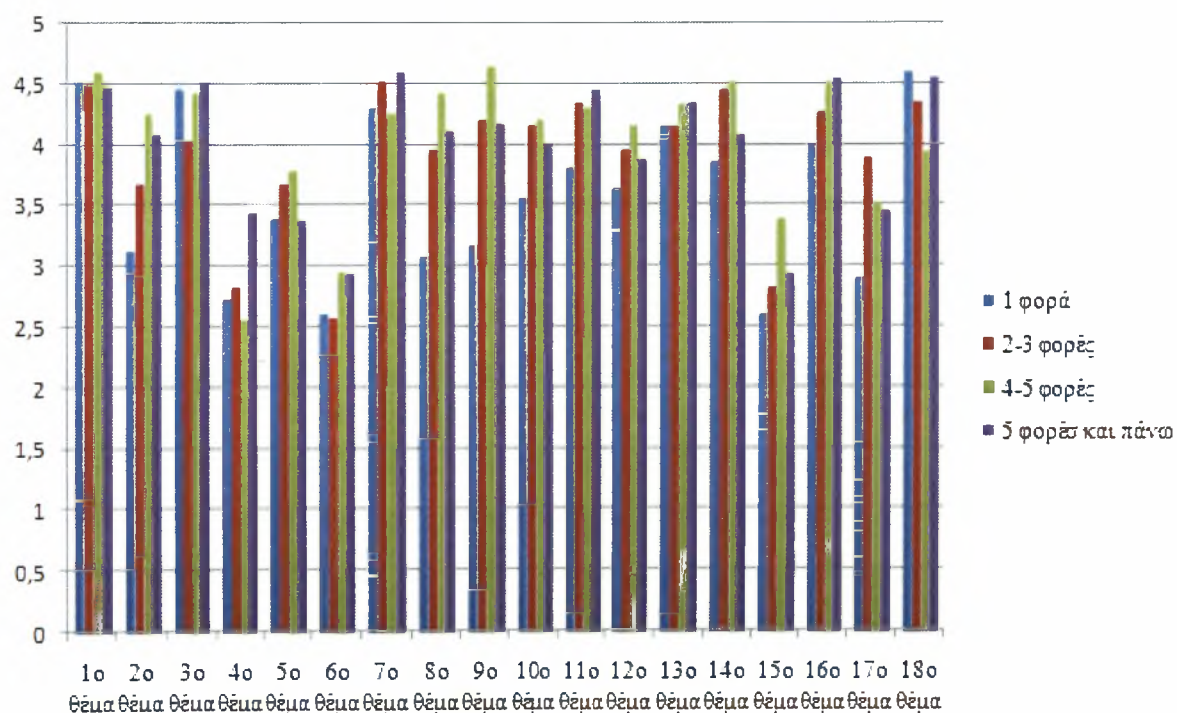
Για το 15ο θέμα: «Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.60, S.D=0.49$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.82, S.D=0.94$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.39, S.D=1.19$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.93, S.D=1.00$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p>0.05$ άρα δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του δέκατου πέμπτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=2.65, p<.001$).

Για το 16ο θέμα: «Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω σωστή κίνηση που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.00, S.D=0.52$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.28, S.D=0.65$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.52, S.D=0.59$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.56, S.D=0.66$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του δέκατου έκτου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=5.64, p<.001$).

Για το 17ο θέμα: «Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=2.91, S.D=0.51$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.89, S.D=0.73$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.52, S.D=0.73$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.45, S.D=1.09$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p<0,05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του δέκατου εβδόμου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=4.49, p<.000$).

Για το 18ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής»: Τα άτομα που συμμετείχαν 1 φορά σε

κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.60$, $S.D=0.49$. Τα άτομα που συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.35$, $S.D=0.73$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=3.95$, $S.D=0.76$. Τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις σημείωσαν $M=4.55$, $S.D=0.58$. Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στις διαφορετικές υποομάδες ήταν $p<0.05$ άρα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις υποομάδες του ανεξάρτητου παράγοντα «συχνότητα συμμετοχής σε κατασκήνωση» και του δέκατου ογδόου παράγοντα της εξαρτημένης μεταβλητής «εμπλοκή» ($F_{(3,184)}=6.57$, $p<.001$).

Σχήμα 4.: Εμπλοκή σε Υ.Δ.Α ανάλογα με την συχνότητα συμμετοχής σε κατασκηνώσεις

Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων Scheffe. Παρακάτω αναλύονται οι παράγοντες και οι διαφορές που προέκυψαν μεταξύ ποιών υποομάδων.

Για το 2ο θέμα: «Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για υπαίθριες δραστηριότητες»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 4 με 5 φορές ($M=4,26$ και $S.D=,86$) καθώς και τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές ($M= 4,09$ και $S.D=,89$) είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους από τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 1

φορά ($M=3,13$ και $S.D=,91$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,000 < p=,05$. Άρα τα άτομα που συμμετέχουν πιο συχνά σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής τους αρέσει να συζητούν με φίλους για αυτές, περισσότερο από τα άτομα τα οποία η συχνότητα συμμετοχής τους στην κατασκήνωση είναι πολύ μικρότερη.

Για το 3ο θέμα: «Πιθανά να κάνω λάθος επιλογή που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 2 με 3 φορές ($M=4,03$ και $S.D=1,13$) είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους γύρω από την αντίληψη τους για το εάν κάνουν λάθος που συμμετέχουν σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής από τα άτομα τα οποία συμμετείχαν πάνω από 5 φορές ($M=4,53$ και $S.D=,76$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,037 < p=,05$. Άρα μπορούμε να πούμε ότι όσο πιο συχνά συμμετέχει κάποιος σε κατασκήνωση τόσο πιο σωστή και ξεκάθαρη αντίληψη έχει σχετικά με τη συμμετοχή του σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής.

Για το 4ο θέμα: «Η συμμετοχή σε υπαίθριες δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος ΕΙΣΑΙ»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 4 με 5 φορές ($M=2,56$ και $S.D=1,19$) είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους σχετικά με το αν η συμμετοχή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής τους λέει πολλά για το ποιοί είναι σε σχέση με τα άτομα τα οποία συμμετείχαν πάνω από 5 φορές ($M=3,44$ και $S.D=1,21$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,011 < p=,05$. Άρα μπορούμε να πούμε ότι τα άτομα τα οποία έχουν συμμετάσχει σε κατασκηνώσεις 4 με 5 φορές δείχνουν περισσότερη σημασία για την συμμετοχή τους και αφοσιώνονται περισσότερο όταν συμμετέχουν σε μια δραστηριότητα αναψυχής.

Για το 8ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με εκφράζει»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 1 φορά ($M=3,08$ και $S.D=1,37$) είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους σχετικά με το αν η συμμετοχή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής τους εκφράζει, σε σχέση με τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 2 με 3 φορές ($M=3,96$ και $S.D=,83$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,007 < p=,05$. Είχαν διαφορές και με τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές ($M= 4,43$ και $S.D=,72$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,000 < p=,05$. Είχαν επίσης διαφορές και με τα άτομα τα οποία είχαν συμμετάσχει σε κατασκήνωση πάνω από 5 φορές ($M=4,12$ και $S.D=,79$). Ο βαθμός σημαντικότητας

ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,000 < p=,05$. Άρα μπορούμε να πούμε ότι τα άτομα τα οποία έχουν συμμετάσχει σε κατασκηνώσεις 4 με 5 φορές δείχνουν ότι η εμπλοκή τους σε μια δραστηριότητα αναψυχής τους εκφράζει. Τα άτομα που συμμετέχουν πάνω από 5 φορές έδειξαν μικρότερες τιμές στους μέσους όρους των αποτελεσμάτων τους και αυτό ίσως οφείλεται στο ότι τα άτομα αυτά έχουν συνηθίσει τις υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής.

Για το 9ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες είναι ένα από τα πράγματα που με ικανοποιούν πολύ»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ όλων των group των ατόμων που συμμετέχουν σε κατασκηνώσεις. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 1 φορά ($M=3,17$ και $S.D=1,37$) είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους σχετικά με το αν η συμμετοχή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής τους ικανοποιεί, σε σχέση με τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 2 με 3 φορές ($M= 4,21$ και $S.D=,73$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,005 < p=,05$. Είχαν διαφορές και με τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές ($M= 4,65$ και $S.D=,64$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,000 < p=,05$. Είχαν επίσης διαφορές και με τα άτομα τα οποία είχαν συμμετάσχει σε κατασκηνωση πάνω από 5 φορές ($M=4,18$ και $S.D=1,06$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,000 < p=,05$. Η ανάλυση διακύμανσης εδώ έδειξε ότι όταν τα άτομα έχουν πάνω από μια φορά συμμετάσχει σε κατασκηνωση τότε εκφράζουν μεγαλύτερη επιθυμία για υπαίθριες δραστηριότητες, εμπλέκονται περισσότερο με αυτές και ικανοποίηση τους μέσω αυτών είναι μεγαλύτερη.

Για το 11ο θέμα: «Όταν συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 1 φορά ($M=3,82$ και $S.D=,57$), συγκέντρωσαν μικρότερα σκορ και είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους σχετικά με το αν όταν συμμετέχουν σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής είναι οι εαυτοί τους, σε σχέση με τα άτομα τα οποία συμμετείχαν πάνω από 5 φορές ($M= 4,46$ και $S.D=,65$). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,001 < p=,05$. Άρα μπορούμε να πούμε ότι όσο περισσότερο τα άτομα συμμετέχουν σε κατασκηνώσεις, τόσο πιο πολύ νιώθουν ότι όταν εμπλέκονται σε δραστηριότητες αναψυχής είναι ο εαυτός τους.

Για το 16ο θέμα: «Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω σωστή κίνηση που συμμετέχω σε υπαίθριες δραστηριότητες»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 1 φορά ($M=4,00$ και

S.D=,52), συγκέντρωσαν μικρότερα σκορ και είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους σχετικά με το αν κάνουν σωστή κίνηση που συμμετέχουν σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής, σε σχέση με τα άτομα τα οποία συμμετείχαν πάνω από 5 φορές (M=4,56 και S.D=,66). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,003 < p=,05$. Άρα μπορούμε να πούμε ότι όσοι είχαν συμμετάσχει μια φορά σε κατασκλήνωσή δεν είχαν ξεκάθαρη άποψη και δεν ήταν σίγουροι ότι έκαναν σωστά που συμμετείχαν σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής. Όμως τα άτομα που έχουν συμμετάσχει πάνω από 5 φορές συγκεντρώνουν μεγάλες τιμές στα αποτελέσματα τους και αυτό δείχνει ότι είναι πιο σίγουροι για την συμμετοχή τους σε δραστηριότητες αναψυχής.

Για το 17ο θέμα: «Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 1 φορά (M=2,91 και S.D=,51), συγκέντρωσαν μικρότερα σκορ και είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους σχετικά με το αν έχουν να πουν πολλά για κάποιον που συμμετέχει σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής, σε σχέση με τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 2 με 3 φορές (M =3,89 και S.D=,73). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,005 < p=,05$. Άρα μπορούμε να πούμε ότι τα άτομα που έχουν λάβει μέρος σε κατασκηνώσεις μια φορά δεν είχαν να πουν πολλά για κάποιον που εμπλέκεται με δραστηριότητες αναψυχής, όμως τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 2 με 3 φορές σε κατασκλήνωσή είχαν να πουν και να συζητήσουν περισσότερα για κάποιον που εμπλέκεται με τις δραστηριότητες αναψυχής.

Για το 18ο θέμα: «Η συμμετοχή μου σε υπαίθριες δραστηριότητες με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής»: τα group των ατόμων που συμμετείχαν, είχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 1 φορά (M=4,60 και S.D=,49), συγκέντρωσαν υψηλότερα σκορ και είχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές των αποτελεσμάτων τους σχετικά με το αν η συμμετοχή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής τους χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινότητας, σε σχέση με τα άτομα τα οποία συμμετείχαν 4 με 5 φορές (M=3,95 και S.D=,76). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,006 < p=,05$. Τα άτομα που συμμετείχαν 4 με 5 φορές (M=3,95 και S.D=,76) είχαν επίσης διαφορές και συγκέντρωσαν μικρότερες τιμές στα αποτελέσματα τους συγκριτικά με τα άτομα που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές (M=4,55 και S.D=,58). Ο βαθμός σημαντικότητας ανάμεσα στα group ήταν $\text{sig}=,001 < p=,05$. Άρα μπορούμε να πούμε ότι τα άτομα που έχουν λάβει μέρος σε

κατασκηνώσεις 4 με 5 φορές χαλαρώνουν λιγότερο από την πίεση της καθημερινής ζωής μέσω των υπαιθρίων δραστηριοτήτων αναψυχής.

V. ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα αγόρια και στα κορίτσια σχετικά με την εμπλοκή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής. Το συμπέρασμα αυτό έρχεται σε συμφωνία με τα αποτελέσματα της έρευνας Afthinos (2005) σύμφωνα με την οποία οι παράγοντες της εμπλοκής διαφοροποιούνται σε σχέση με το φύλο. Αντιθέτως τα αποτελέσματα της έρευνας είναι αντίθετα με την έρευνα του Giles- Cortia και Donovan (2002) σύμφωνα με την οποία δεν υπάρχουν διαφορές στην αντίληψη ανδρών και γυναικών για την εμπλοκή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής. Σε μια άλλη έρευνα που έγινε και μετρούσε τους παράγοντες τις εμπλοκής ανάμεσα σε αθλητές και αθλήτριες του χόκεϊ και αθλητές και αθλήτριες καλλιτεχνικού πατινάζ βρέθηκε ότι, υπήρχε σημαντική διαφορά όσον αφορά τον παράγοντα έλξη στα σπορ διότι οι γυναίκες παίχτριες χόκεϊ είχαν τα υψηλότερα ποσοστά έλξης για το άθλημα τους και οι γυναίκες πατινέρ το χαμηλότερο, συγκριτικά με τις δυο ομάδες ανδρών. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η συμμετοχή του ατόμου στα σπορ ποικίλει ανάλογα με το φύλο. Επιπλέον η κεντρικότητα για μια δραστηριότητα αναψυχής εξαρτάται από την προσωπικότητα του ατόμου καθώς και από τα επίπεδα ενδιαφέροντος και συμμετοχής των φίλων στην δραστηριότητα. Το ότι οι γυναίκες είχαν υψηλότερα αποτελέσματα στον παράγοντα έλξη στα σπορ είναι σύμφωνο και με προηγούμενη έρευνα που έγινε σε γυναικείο αθλητικό περιβάλλον και φάνηκε ότι οι γυναίκες έδιναν περισσότερη έμφαση στην απόλαυση και στη διασκέδαση και λιγότερη στον ανταγωνισμό και στην προσωπική επίτευξη. Μια άλλη εξήγηση όσον αφορά το φύλο και τις διαφορές του όσον αφορά την έλξη, ήταν οι κοινωνικές ιδεολογίες που αποθαρρύνουν τις γυναίκες από την συμμετοχή τους στα σπορ. Η ανάλυση των στοιχείων έδειξε μόνο μια σχετικά αδύνατη σχέση μεταξύ του φύλου και της αυτοέκφρασης. Οι γυναίκες πατινέρ έδειξαν τις μεγαλύτερες τιμές αυτοέκφρασης και αυτό ίσως οφείλεται στην άνεση που αισθάνθηκαν με το σπορ. Η αυτοέκφραση για όλες τις ομάδες ίσως είναι μια σημαντική πτυχή για την συμμετοχή των ατόμων σε δραστηριότητες, όμως η ιδιαίτερη φύση της αυτοέκφρασης ίσως ποικίλει.

Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις διάφορες ηλικίες των ατόμων σχετικά με την εμπλοκή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής. Το συμπέρασμα αυτού του αποτελέσματος έρχεται σε συμφωνία με την έρευνα των Gould και Horn, (1984) όπου συμπέραναν πως οι νεαροί αθλητές έχουν πολυάριθμα και ποικίλα κίνητρα για συμμετοχή. Η προσχώρηση σε ομάδα, η ανάπτυξη δεξιοτήτων, η διασκέδαση και η επιτυχία συνεχώς επιτύγχαναν υψηλές βαθμολογίες.

Σε έρευνα (Canada Fitness Survey, 1983) βρέθηκε ότι οι κύριοι λόγοι για να είναι κάποιος «ενεργός» - «εμπλεκόμενος» ήταν η διασκέδαση, ο έλεγχος του βάρους, το γεγονός ότι αισθάνονται καλύτερα, η ευλυγισία και η πρόκληση. Όμοια, οι ενήλικες που συμμετείχαν στην ίδια έρευνα θεωρούσαν τον έλεγχο του βάρους, την ευλυγισία και τη μείωση του άγχους σαν σημαντικούς λόγους για να είναι τα άτομα αυτά ενεργά.

Άρα συμπερασματικά, από τις δυο παραπάνω έρευνες μπορούμε να πούμε ότι οι διαφορές στην εμπλοκή των ατόμων σχετικά με την ηλικία οφείλονται στα διαφορετικά κίνητρα που έχει η κάθε ηλικιακή ομάδα όσον αφορά την εμπλοκής σε δραστηριότητες αναψυχής.

Τέλος τα αποτελέσματα της έρευνας μας έδειξαν ότι οι συμμετέχοντες στην πλειοψηφία τους είχαν λάβει μέρος σε κατασκηνώσεις πάνω από 5 φορές άρα μπορούμε να πούμε ότι ήταν έμπειροι πρόσκοποι και γνώστες όλων όσων συμπλήρωναν. Οι πρόσκοποι εκείνοι που συμμετείχαν πάνω από 5 φορές σε κατασκηνώσεις είχαν διαφορές ως προς την εμπλοκή τους και στο θέμα της αυτοέκφρασης από τις υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής, από τους προσκόπους που συμμετείχαν λιγότερες φορές. Αυτό το συμπέρασμα έρχεται σε συμφωνία με το συμπέρασμα της έρευνας του Boniface (2006) η οποία υποστηρίζει ότι η μακροχρόνια και συνεχής συμμετοχή των γυναικών σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής δίνει μεγαλύτερο νόημα στη ζωή τους απ' ότι οι καθημερινές δραστηριότητες. Επίσης η συνεχής συμμετοχή- εμπλοκή επηρεάζει αισθητά την ευεξία, την αυτοεκτίμηση, την αυτοπεποίθηση και τις ικανότητες των ατόμων. Όσο μεγαλύτερη εμπειρία αποκτά ένα άτομο με μια δραστηριότητα τόσο πιο συχνά εμπλέκεται σε αυτήν.

Ο Park (1996) υποστήριξε ότι η συχνότητα συμμετοχής είναι θετικά συσχετιζόμενη με την εμπλοκή σε προγράμματα γυμναστικής.

Οι Dimanche και Havitz (1999) υποστήριξαν ότι οι συμμετέχοντες στο άθλημα αναψυχής κανόε – καγιάκ, που συμμετείχαν με σχετικά υψηλό επίπεδο συχνότητας

αναψυχής σημείωσαν υψηλά ποσοστά στη διάσταση της εμπλοκής «ουσιαστικότητα της δραστηριότητας για το άτομο».

Επιπλέον ο Gahwiler και Havitz έδειξαν το 1998 ότι τα άτομα που δηλώνουν μεγάλα επίπεδα εμπλοκής σε συγκεκριμένη δραστηριότητα (π. χ αερόμπικ, τρέξιμο) τείνουν να βρίσκονται και σε υψηλά επίπεδα ψυχολογικής δέσμευσης.

Σε έρευνα του Gyimothy, (2004) φαίνεται ότι οι συμμετέχοντες επιδιώκουν να συμμετέχουν συχνά σε προγράμματα τα οποία περιλαμβάνουν πολλές δραστηριότητες αναψυχής και συνήθως δυο με τρεις και αυτό γιατί οι συμμετέχοντες θέλουν να δοκιμάζουν κάθε φορά και περισσότερες δραστηριότητες έτσι ώστε να αποκτούν όσες περισσότερες εμπειρίες μπορούν. Αυτό τους κάνει να έχουν μια συνεχείς επαφή- εμπλοκή με δραστηριότητες αναψυχής.

Η εμπλοκή με μία δραστηριότητα, όπως τουλάχιστον εννοιολογικά προσδιορίστηκε παραπάνω, παραμένει σταθερή στο χρόνο και προϋποθέτει το συνεχές ενδιαφέρον του καταναλωτή για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα αναψυχής (Havitz & Howard, 1995). Η έννοια αυτή αναφέρεται συχνά στη βιβλιογραφία και ως διαρκής εμπλοκή και είναι διαφορετική από την έννοια της περιστασιακής εμπλοκής (Havitz & Mannell, 2005; Richins & Bloch, 1986).

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την έρευνα μας φάνηκε ότι υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ του φύλου (αγόρια κορίτσια), της ηλικίας (έως 20 χρονών, 21-25 χρόνων, 26-30 χρόνων, 31 χρόνων και μεγαλύτεροι και των διαφορετικών επιπέδων συμμετοχής («ποτέ», «ευκαιριακά», «κάποιες φορές») σε ορισμένα εκ των θεμάτων της εμπλοκής. Αναφορικά με τις υποθέσεις της έρευνας:

Η πρώτη υπόθεση επιβεβαιώνεται αφού ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές προσκοπικές κατασκηνώσεις διαφοροποιείται ανάμεσα στα αγόρια και στα κορίτσια.

Η δεύτερη υπόθεση επιβεβαιώνεται αφού ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές προσκοπικές κατασκηνώσεις διαφοροποιείται σχετικά με την ηλικία.

Η τρίτη υπόθεση επιβεβαιώνεται αφού ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές προσκοπικές κατασκηνώσεις είναι σε αντιστοιχία με την αύξηση συχνότητας συμμετοχής των κατασκηνωτών.

Η τέταρτη υπόθεση δεν επιβεβαιώνεται αφού υποστηρίζει ότι ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές κατασκηνώσεις δεν διαφοροποιείται λόγω του διαφορετικού φύλου συμμετεχόντων Ελλήνων προσκόπων

Η πέμπτη υπόθεση δεν επιβεβαιώνεται αφού υποστηρίζει ότι ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές κατασκηνώσεις δεν διαφοροποιείται λόγω της διαφορετικής ηλικιακής ομάδας συμμετεχόντων Ελλήνων προσκόπων

Η έκτη υπόθεση δεν επιβεβαιώνεται αφού υποστηρίζει ότι ο παράγοντας «εμπλοκή» σε θερινές κατασκηνώσεις δεν διαφοροποιείται λόγω της διαφορετικής συχνότητας συμμετοχής Ελλήνων προσκόπων

Προτάσεις για μελλοντική έρευνα

Η παρούσα έρευνα μελέτησε την διερεύνηση της έννοιας της εμπλοκής ελλήνων προσκόπων σε υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής και την συχνότητα συμμετοχής τους σε θερινές προσκοπικές κατασκηνώσεις. Μελέτησε επίσης τις διαφορές της εμπλοκής σε Υ.Δ.Α ως προς την ηλικία αλλά και ως προς το φύλο.

Μελλοντικά η έρευνα μπορεί να επαναληφθεί και σε άλλες περιοχές που υπάρχουν συστήματα προσκόπων και να συγκριθούν τα αποτελέσματα μεταξύ τους. Να συγκριθούν οι διαφορές ως προς την ηλικία στα διάφορα συστήματα. Να συγκριθούν οι διαφορές ως προς το φύλο (αγόρια- κορίτσια) σε περισσότερα από ένα συστήματα προσκόπων.

Επίσης μπορεί να διεξαχθεί έρευνα σε άτομα που απλά είναι κατασκευαστές και συμμετέχουν σε Υ.Δ.Α και τα αποτελέσματα να συγκριθούν με αυτά της έρευνας των προσκόπων.

Τέλος σε ένα μεγάλο δείγμα προσκόπων θα μπορούσαν να συγκριθούν οι διαφορές στην εμπλοκή για Υ.Δ.Α ανάμεσα στις ειδικότητες των προσκόπων (Ναυτοπρόσκοποι, Αεροπρόσκοποι, Δασοπρόσκοποι).

VII. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Afthinos Y., Theodorakis N. & Nassis P. (2005). Customers expectations of Service in Greek fitness centers. (Gender, age, type of sport center, and motivation differences). *Managing Service Quality*, 15(3), 245-258
- Alexandris, K., & Kouthouris, C. (2005). Personal Incentives for Participation in Summer Children Camps: Investigating their relationships with Satisfaction and Loyalty. *Magazing Leisure*, 10, 1-15.
- Allport, G.W. (1943). The ego in contemporary psychology. *Psychological Review*, 50, 451-478.
- Ashford, B., Biddle S., & Goudas, M. (1993). Participation in community sports centres: Motives and predictors of enjoyment. *Journal of Sport Science*, 11, 249-256.
- Αυθίνος Γ. (1998). *Άσκηση – Άθληση Κινητική Αναψυχή - Οργανωτική Διάσταση*. Αθήνα: Πατάκης.
- Backman, S. J., & Crompton, j. I. (1991). Diffrentiating between high, spurious, latent and low loyalty participants in two leisure services. *Journal of Park Recreation Administration*, 9(2), 1-17.
- Βιβλιοθήκη του σώματος ελλήνων προσκόπων. Ημερομηνία ανάκτησης 12-2-2010
<http://library.sep.org.gr/>
- Biddle, S. (2001). Enhancing motivation in physical education. In G. Roberts,. (Ed.). *Advances in Motivation in Sport and Exercise* (pp.101-129). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Biddle, S. J. H., & Murtie, N. (1991). *Psychology of Physical Activity and Exercise: A Health- related Perspective*. London: Springer-Verlag.
- Bloch, P. H. (1993). Involvement with adornments as leisure behavior: an exploratory study. *Journal of Leisure Research*, 25, 245-262.
- Bloch, P.H., Sherrell, D.L., & Ridgeway, N.M.(1986). Consumer search: An extendedframework. *Journal of Consumer Research*, 13, 119-126.

- Boniface M., (2006). The meaning of adventurous activities for women in the outdoor's. *Journal of adventure education and outdoor learning*, 6, 9-24.
- Brannan, S., Arick, J., & Fullerton, A. (1997). Inclusionary practices: A nationwide survey of mainstream camps serving all youth. *Camping Magazine*, 70(1), 32-34.
- Brodking, P., & Weiss, M. R. (1990). Developmental differences in motivation for participating in competitive swimming. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 12, 248-263.
- Celsi, R. L., & Olson, J. C. (1988). The role of involvement in attention and comprehension processes. *Journal of Consumer Research*, 15, 210-224.
- Chan, K. K., & Misra, S. (1990). Characteristics of the opinion leader: A new dimension. *Journal of Advertising*, 19(3), 53-60.
- Chenery, M. F. (1991). *I am somebody: The messages and methods of organized camping for youth development*. Martinsville, IN: American Camping Association.
- Ciles – Cortia B. & Donovan R. (2002). The relative influence of individual, social and physical environment determinants of physical activity. *Social Science & Medicine*, 54, 1793-1812.
- Davis, C., Fox, J., Brewer, H., & Ratunsky, D. (1995). Motivations to exercise as a function of personality characteristics age and gender. *Personality and Individual Differences*, 12, 165-174.
- Deci, E. L. (1975). *Intrinsic Motivation*. New York: Plenum Press.
- Dimanche, F., Havitz, M. E., & Howard, D. R. (1991). Testing the involvement profile scale in the context of selected recreational and touristic activities. *Journal of Leisure Research*, 23, 51-66.
- Driver, B. L., Tinsley, H. E., & Manfredro, M. J. (1991). The Paragraphs about Leisure and Recreational Experience Preference scales: Results from two inventories designed to assess the breadth of the perceived psychological benefits of leisure. In B. L. Driver, P. J. Brown, & G. L. Peterson (Eds.), *Benefits of Leisure* (pp.263-286). State College, PA: Venture Publishing.

- Duda, J. L., & Tappe, M. K. (1989). The personal incentives for exercise questionnaire: Preliminary development. *Perceptual and Motor Skills*, 68, 23-26.
- Durall, J. K. (1997). Curative factors in the camp experience: Promoting developmental growth. *Camping Magazine*, 70 (1), 25-27.
- Dworken, B. S. (1999). Campers speak: New England youth share ideas on societal issues. *Camping Magazine*, 75 (5), 30-34.
- Ewert, A. (1993). Differences in the Level of Motive Importance Based on Trip Outcome, Experience Level and Group Type. *Journal of Leisure Research*, 25(4), 335-349.
- Gahwiler, P., & Havitz, M.E. (1998). Toward a relational understanding of leisure social worlds, involvement, psychological commitment, and behavioural loyalty. *Leisure Sciences*, 20, 1-23.
- Ciles – Cortia B. & Donovan R. (2002). The relative influence of individual, social and physical environment determinants of physical activity. *Social Science & Medicine*, 54, 1793-1812.
- Gould, D. & Horn, T.(1984). Participation motives in young sport athletes. In J. M. Silva & R.s. Weinberg (Eds.), *Psychological Foundations of Sport* (pp.359-370). Champaign, Ill.: Human Kinetics.
- Gyimothy S., J. Mykletun R., (2004), Play in adventure tourism The Case of Arctic Trekking. *Annals of Tourism Research*, 31(4), 855-878.
- Ham, S. H. (1992). *Environmental Interpretation: A Practical Guide for People with Big Ideas and Small Budgets*. Golden, CO: North American Press.
- Hammer, K,R,(1997).An analysis of the use and effectiveness of public recreation marketing communications. Unpublished Doctoral Dissertation, University of Minnesota, Minnesota,USA.
- Havitz, M.E., & Mannell, R.C. (2005). Enduring involvement, situational involvement, and flow in leisure and non-leisure activities. *Journal of Leisure Research*, 37(2), 152-177.

- Havitz M., Iwasaki Y. (2004). Examining Relationships between leisure involvement, psychological Commitment and loyalty to a recreation agency. *Journal of Leisure Research*, 36, 45–72.
- Havitz, M.E., & Dimanche, F. (1999). Leisure involvement revisited: Drive properties and paradoxes. *Journal of Leisure Research*, 31(2), 122-149.
- Havitz, M.E., & Dimanche, F. (1997). Leisure involvement revisited: Conceptual conundrums and measurement advances. *Journal of Leisure Research*, 29(3), 245-278.
- Havitz, M. E., & Howard, D. R. (1995). How enduring is enduring involvement? A seasonal examination of three recreational activities. *Journal of Consumer Psychology*, 4, 255-276.
- Havitz, M. E., Dimanche, F., & Howard, D. R. (1993). A two sample comparison of the personal involvement inventory (PII) and involvement profile (IP) scales using selected recreational activities. *Journal of Applied Recreation Research*, 17, 331-364.
- Havitz, M.E., Green, T.R., & McCarville, R.E. (1993). Order effects and the measurement of enduring leisure involvement. *Journal of Applied Recreation Research*, 18, 181-195.
- Havitz, M., & Dimanche, F., (1990). Propositions for the involvement construct in recreational and tourism contexts. *Leisure Sciences*, 12, 179-195.
- Hubbard, J., & Mannell, R.C. (2001). Testing Competing Models of the Leisure Constraint Negotiation Process in a Corporate Employee Recreation Setting. *Leisure Science*, 23, 145-163.
- Iwasaki, Y. & Havitz, M. (2004). Examining relationships between leisure involvement, psychological commitment and loyalty to a recreation agency. *Journal of Leisure Research*, 36 (1), 45-72.
- Iwasaki, Y., & Havitz, M. E. (1998). A path analytic model of the relationships between involvement, psychological commitment and loyalty. *Journal of Leisure Research*, 30, 256-281.

- Kerstetter, D. L., & Kovich, G. M. (1997). The involvement profiles of divisions I women's basketball spectators. *Journal of Sport Management*, 11, 234-249.
- Kim, S.S., Scott, D., & Crompton, J.L. (1997). An exploration of the relationships among social psychological involvement, behavioral involvement, commitment, and future intentions in the context of birdwatching. *Journal of Leisure Research*, 29, 320-341
- Κουθούρης Χ. (2009). *Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής, Ακραία Αθλήματα Μάνατζμεντ Υπηρεσιών & Εκπαίδευση Στελεχών*. Θεσσαλονίκη: Χριστοδουλίδης.
- Kyle, G. T., & Mowen, A.J. (2005). An examination of the leisure involvement – agency commitment relationship. *Journal of Leisure Research*, 37, 342-363.
- Kyle, G.T., Graefe, A.R., Manning, R.E., & Bacon, J. (2004b). Effect of activity involvement and place attachment on recreationists' perceptions of setting density. *Journal of leisure Research*, 36(2), 209-231.
- Kyle, G.T, Graefe, A.R, Manning, R.E & Bacon, J. (2004a). Predictors of behavioral loyalty among hikers along the Appalachian trail. *Leisure Sciences*, 26, 99-118.
- Kyle, G. T., Graefe, A. R., Manning, R. E., & Bacon, J. (2003). An examination of the relationship between leisure activity involvement and place attachment among hikers along the Appalachian Trail. *Journal of Leisure Research*, 35(3), 249-273.
- Kyle, G.T., Kerstetter D.J. & Guadagnolo F.B., (2002).Market segmentation using participant involvement profiles. *Journal of Park and Recreation Administration*, 20, 1-21.
- Laurent, G., & Kapferer, J. N. (1985). Measuring consumer involvement profiles. *Journal of Marketing Research*, 22, 41-53.
- Leitner S. F & Michael J. (1996). *Leisure Enhancement, 2nd ed*. New York.: The Haworth Press.
- Maher, M. L., & Braskamp, L. A. (1986). *The motivation Factor: A Theory of Personal Investment*. Lexington, MA.: Lexington Books.

- Markland, D., & Hardy, L. (1993). The exercise motivations inventory: preliminary development and validity of a measure of individuals reasons for participation in regular physical exercise. *Personality and Individual Difference*, 15(3), 289-96.
- McIntyre, N., & Pigram, J.J. (1992). Recreation specialization re-examined: The case of vehicle based campers. *Leisure Sciences*, 14, 3-15.
- McIntyre, N. (1989). The personal meaning of participation: Enduring involvement. *Journal of Leisure Research*, 21, 167-179
- Manfredo, M. J., Driver, B.L., & Tarrant, M.A. (1996). Measuring leisure motivation: A Meta- Analysis of the Recreation Experience Preference Scales. *Journal of Leisure Research*, 28 (3), 188-213.
- Marsh, P. (1999). Does camp enhance self- esteem? *Camping Magazine*, 72 (6), 36-40.
- Norman W. C. (1991). The influence of perceived constraints on the generic decision of whether or not to take a summer vacation. In C. Sylvester & L. L. Caldwell (Eds.). *Abstracts from the 1991 Symposium on Leisure Research* (p. 59). Arlington, VA: National Recreation and Park Association.
- Park, S. H. (1996). Relationships between involvement and attitudinal loyalty construction adult fitness programs. *Journal of Leisure Research*, 28, 233-250.
- Pelletier, L., Fortier, M., Vallerand, R., Tuson, K., Briere, N., & Blais, M. (1995). Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sport: the sport motivation scale (SMS). *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 17, 35-53.
- Perdue, R. R. (1993). External information search in marine recreational fishing. *Leisure sciences*, 15, 169-187.
- Petty, R.E., & Cacioppo, J.T. (1981). *Attitudes and persuasion: Classic and contemporary approaches*. Dubuque, IA: Brown.
- Recours, R., Souville, M., & Griffet, J. (2004). Expressed motives for informal and club/association- based sports participation. *Journal of Leisure Research*, 36, 1-22.

- Reid, I. S. (1992). An investigation of the decision making process in the initial purchase of selected high and low involved leisure services (Doctoral dissertation, Texas A&M University, 1990). *Dissertation Abstracts International*, 52, 680A.
- Richins, M., & Bloch, P. (1986). After the new wears off: The temporal context of product involvement. *Journal of Consumer Research*, 13, 280-285.
- Roffenbuck, J. W., Loomis, R. J., & Dagostino, J. V. (1990). The learning benefits of leisure. *Journal of Leisure Research*, 22(2), 112-124.
- Rotchild M.L.(1984),Perspectives on involvement: Current problems and future directions. *Advances in Consumer Research*, 11, 216 – 217.
- Schuett, M. A. (1995). Predictors of social group participation in whitewater kayaking. *Journal of Park and Recreation Administration*, 13(2), 42-54.
- Schuett,M.A. (1993). Refining measures of adventure recreation involvement. *Leisure Sciences*, 15, 205-216.
- Sekine, A. (1994). The effect of camp experience upon the locus of control and general self-efficacy of school children. *Bulletin of Institute of Health and Sports Sciences*, 17, 177-183.
- Sherif, M. ,&Cantril, H.(1947).*The psychology of ego involvements, social attitudes and identifications*. New York : Wiley
- Siegnethaler, K, L., & Lam, T.C.M (1992). Commitment and ego -involvement in recreational tennis, *Leisure Sciences*, 14, 303-315.
- Σιώμκος, Γ. (2002). *Συμπεριφορά καταναλωτή και στρατηγική μάρκετινγκ*. Αθήνα: Σταμούλης.
- Stain, T. V., Denny, C. B., & Pennisi, L. A. (2003). Using Visitors' Motivations to Provide Learning Opportunities at Water- based Recreation Areas. *Journal of Sustainable Tourism*, 11 (5), 404- 425.
- Το σώμα Ελλήνων προσκόπων. Ημερομηνία ανάκτησης 7-2-2010.
<http://www.sep.org.gr/proskopismos.php>

- Venkatraman, M.P. (1998). Investigating differences in the roles of enduring and instrumentally involved consumers in the diffusion process. *Advances in Consumer Research*, 15, 299-303.
- Willey, C.G.E., Shaw, S.M., & Havitz, M.E. (2000). Men's and women's involvement in sports: An examination of the gendered aspects of leisure involvement. *Leisure Sciences*, 22, 19-31.
- Zaichkowsky, J.L. (1985). Measuring the involvement construct. *Journal of Consumer Research*, 12, 341-352.
- Ζαφειρούδη Α. & Χατζηγεωργιάδης Α. 2008 .Περιβαλλοντικό Ενδιαφέρον, Ανθρώπινη Συμπεριφορά και Συμμετοχή σε Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής. *Διοίκηση Αθλητισμού & Αναψυχής*. 5(2), 23 – 40.
- Zeithaml, V. A., & Bitner, M.J. (2003). *Services Marketing: Integrating Customer Focus Across the Firm*. New York: Mc Graw – Hill.

VIII. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ερωτηματολόγιο

ΠΟΣΟ ΣΥΜΦΩΝΕΙΤΕ Η ΔΙΑΦΩΝΕΙΤΕ αναφορικά με την συμμετοχή σας σε Υπαιθριες Δραστηριότητες?	Διαφωνώ			Συμφωνώ	
	Απόλυτα			Απόλυτα	
Δεν ενδιαφέρομαι και πολύ για Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Μου αρέσει να συζητώ με φίλους για Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Πιθανά να κάνω λάθος επιλογή που συμμετέχω σε Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Η συμμετοχή σε Υπαιθριες Δραστηριότητες σου λέει πολλά για το ποιος ΕΙΣΑΙ	1	2	3	4	5
Η συμμετοχή σε Υπαιθριες Δραστηριότητες πιθανά να μου προκαλέσει τραυματισμούς	1	2	3	4	5
Οι περισσότεροι από τους φίλους μου είναι συνδεδεμένοι με τις Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Δεν γνωρίζω εάν είναι σωστό ή λάθος που παίρνω μέρος σε Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Η συμμετοχή σε Υπαιθριες Δραστηριότητες με εκφράζει	1	2	3	4	5
Η συμμετοχή σε Υπαιθριες Δραστηριότητες είναι ένα από τα πράγματα που με ικανοποιούν πολύ	1	2	3	4	5
Τα οφέλη από τις Υπαιθριες Δραστηριότητες πιθανά να είναι λιγότερα από τον κόπο που καταβάλω	1	2	3	4	5
Όταν συμμετέχω σε Υπαιθριες Δραστηριότητες είμαι ο εαυτός μου	1	2	3	4	5
Οι Υπαιθριες Δραστηριότητες είναι πολύ σημαντικός τομέας για μένα	1	2	3	4	5
Η συμμετοχή μου μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες και να μου προκαλέσει προβλήματα	1	2	3	4	5
Η συμμετοχή μου σε Υπαιθριες Δραστηριότητες είναι από τις πιο ευχάριστες ασχολίες για μένα	1	2	3	4	5
Νομίζω ότι πολλά πράγματα στη ζωή μου είναι οργανωμένα γύρω από Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Δεν είμαι σίγουρος ότι κάνω τη σωστή κίνηση που συμμετέχω σε Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Μπορείς να πεις πολλά για έναν άνθρωπο που συμμετέχει σε Υπαιθριες Δραστηριότητες	1	2	3	4	5
Η συμμετοχή μου σε Υπαιθριες Δραστηριότητες με χαλαρώνει από την πίεση της καθημερινής ζωής	1	2	3	4	5

Πόσο συχνά παίρνεις μέρος σε Υπαίθριες Δραστηριότητες ;

Ποτέ	Σπάνια	Ευκαιριακά	Συχνά	Συστηματικά
Καμία φορά στη ζωή μου	1 έως 2 φορές μέχρι τώρα	Μέχρι 5 φορές το χρόνο	Σχεδόν μία φορά τον μήνα	Σχεδόν κάθε εβδομάδα

Ποιες είναι οι 2 περισσότερο αγαπημένες σου Υπαίθριες Δραστηριότητες;

1) 2).....

Πόσο συχνά συμμετέχεις σε αυτές ;

Ποτέ	Σπάνια	Ευκαιριακά	Συχνά	Συστηματικά
Καμία φορά στη ζωή μου	1 έως 2 φορές μέχρι τώρα	Μέχρι 5 φορές το χρόνο	Σχεδόν μία φορά τον μήνα	Σχεδόν κάθε εβδομάδα
1)..... 2).....	1)..... 2).....	1)..... 2).....	1).....2).....	1)..... 2).....

Εκτός από τις Δραστηριότητες στην Φύση, πόσο συχνά κάνεις αθλητισμό ή άλλα σπορ στον Ελεύθερο Χρόνο σου;

Καθόλου	Μόνον ευκαιριακά	Κάποιες φορές	Συχνά	Συστηματικά
---------	------------------	---------------	-------	-------------

Μετά το τέλος της συμμετοχής σου σε κάποιες Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής	Καθόλου	Ελάχιστα	Δεν Ξέρω	Πολύ	Πάρα Πολύ
Αισθάνεσαι Αυτό-πεποίθηση ;					
Αισθάνεσαι ότι Δοκίμασες τις Ικανότητές σου ;					
Αισθάνεσαι Ψυχική Διέγερση ;					
Αισθάνεσαι ότι έχεις πολλά να λες στους φίλους σου ;					
Αισθάνεσαι ότι έχεις έρθει σε επαφή με την φύση ;					
Αισθάνεσαι ότι Ασκήθηκες					
Αισθάνεσαι ότι ξέφυγες από το καθημερινό σου περιβάλλον;					

ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΧΕΙΣ ΛΑΒΕΙ ΜΕΡΟΣ ΣΕ ΘΕΡΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ;

ΠΟΤΕ	1 ΦΟΡΑ	2 ΜΕ 3 ΦΟΡΕΣ	4 ΜΕ 5 ΦΟΡΕΣ	ΠΑΝΩ ΑΠΟ 5 ΦΟΡΕΣ
------	--------	--------------	--------------	------------------

Θεωρώ ότι η συμμετοχή σε Υπαίθριες Δραστηριότητες με κάνουν να είμαι πιο ευαίσθητοποιημένος για οικολογικά θέματα

Διαφωνώ Απόλυτα	Διαφωνώ	ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΩ	Συμφωνώ	Συμφωνώ Απόλυτα
-----------------	---------	-------------	---------	-----------------

Είμαι αποφασισμένος να μιλώ θετικά για τις **Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής** και σε άλλους ανθρώπους

Συμφωνώ απόλυτα	Συμφωνώ	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
-----------------	---------	---------------------------	---------	-----------------

Είμαι αποφασισμένος να συνιστώ και άλλα άτομα να συμμετέχουν σε **Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής**

Συμφωνώ απόλυτα	Συμφωνώ	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
-----------------	---------	---------------------------	---------	-----------------

Θα ήταν δύσκολο για σένα να μην συμμετέχεις ποτέ στο μέλλον σε **Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής**;

Συμφωνώ απόλυτα	Συμφωνώ	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
-----------------	---------	---------------------------	---------	-----------------

Αγόρι **Κορίτσι** **Ηλικία**

Ποιο είναι το επίπεδο εκπαίδευσής του πατέρα σας;	Ποιο είναι το επίπεδο εκπαίδευσής της μητέρας σας;
Απόφοιτος Δημοτικού ☐ Απόφοιτος Λυκείου ☐ Απόφοιτος ΙΕΚ ☐ Απόφοιτος ΤΕΙ ☐ Απόφοιτος Πανεπιστημίου ☐ Μεταπτυχιακό ☐	Απόφοιτος Δημοτικού ☐ Απόφοιτος Λυκείου ☐ Απόφοιτος ΙΕΚ ☐ Απόφοιτος ΤΕΙ ☐ Απόφοιτος Πανεπιστημίου ☐ Μεταπτυχιακό ☐

Που ζείτε με την οικογένειά σας;

Σε διαμέρισμα σε πολυκατοικία	Στο κέντρο της πόλης	Σε μονοκατοικία	Έξω από την πόλη
-------------------------------	----------------------	-----------------	------------------

Σκοπεύω στο άμεσο μέλλον να δηλώνω συμμετοχή σε **Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής**

Συμφωνώ απόλυτα	Συμφωνώ	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
-----------------	---------	---------------------------	---------	-----------------

Είμαι αποφασισμένος/ νη να βρω τρόπο να συμμετέχω σε Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής

Συμφωνώ απόλυτα	Συμφωνώ	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
-----------------	---------	---------------------------	---------	-----------------

Με την πρώτη ευκαιρία θα επιδιώξω να πάρω μέρος σε Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής

Συμφωνώ απόλυτα	Συμφωνώ	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
-----------------	---------	---------------------------	---------	-----------------

Παρακαλούμε θα θέλαμε την προσωπική σας άποψη, σχετικά με τα παρακάτω 'οικολογικά ζητήματα', σε μία κλίμακα από:

1=Διαφωνώ Πολύ	2=Διαφωνώ	3=Δεν γνωρίζω	4=Συμφωνώ	5=Συμφωνώ Πολύ
----------------	-----------	---------------	-----------	----------------

1. Φθάνουμε σχεδόν το ανώτατο όριο πληθυσμού των ανθρώπων που η γη μπορεί να αντέξει	1	2	3	4	5
2. Οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να παρεμβαίνουν και να αλλάζουν το φυσικό περιβάλλον ανάλογα με τις ανάγκες τους	1	2	3	4	5
3. Όταν οι άνθρωποι επεμβαίνουν στο φυσικό περιβάλλον συνήθως προκαλούνται καταστροφικές συνέπειες	1	2	3	4	5
4. Η εφευρετικότητα και η εξυπνάδα που διαθέτει ο άνθρωπος διασφαλίζει ότι η γη δεν θα γίνει ακατοίκητη	1	2	3	4	5
5. Οι άνθρωποι πολύ συχνά κακοποιούν το φυσικό περιβάλλον	1	2	3	4	5
6. Η γη έχει πάρα πολλούς φυσικούς πόρους αρκεί να μάθουμε πώς να τους αξιοποιούμε	1	2	3	4	5
7. Τα ζώα και τα φυτά έχουν το ίδιο δικαίωμα να ζήσουν όπως και οι άνθρωποι	1	2	3	4	5
8. Η ισορροπία της φύσης είναι αρκετά δυνατή ώστε να αντιμετωπίσει τις επιπτώσεις της σύγχρονης βιομηχανίας	1	2	3	4	5
9. Ανεξάρτητα από τις 'προηγμένες' ικανότητές μας, οι άνθρωποι είναι υποταγμένοι στους νόμους της φύσης	1	2	3	4	5
10. Η επονομαζόμενη 'οικολογική κρίση' που αντιμετωπίζει το ανθρώπινο γένος έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις.	1	2	3	4	5
11. Η γη είναι σαν ένα διαστημόπλοιο μέσα στο σύμπαν με πολύ περιορισμένο χώρο και συγκεκριμένους φυσικούς πόρους	1	2	3	4	5
12. Οι άνθρωποι είχαν σκοπό να κυριαρχήσουν πάνω στην υπόλοιπη φύση	1	2	3	4	5
13. Η ισορροπία της φύσης είναι πολύ ευαίσθητη και εύκολα μπορεί να ανατραπεί.	1	2	3	4	5

14. Οι άνθρωποι τελικά θα μάθουν αρκετά σχετικά με την λειτουργία της φύσης για να γίνουν ικανοί να την ελέγχουν	1	2	3	4	5
15. Εάν τα γεγονότα συνεχίσουν να εξελίσσονται με τον ίδιο τρόπο θα ζήσουμε σύντομα μια μεγάλη οικολογική καταστροφή	1	2	3	4	5